

4/168

ప్రబుధాంధ్ర

సచిత్ర మాసపత్రిక

విడిసించిక రెండు అణాలు

౬

౧౦

సంపాదకుడు

సంపత్తిర చందా రూపాయి

వరసాగారు

విరాళములు

పంపర్యచందావల్ల మాత్రమే ప్రబుద్ధాంధ్రను నిర్వహించడం చాలా కష్టంగా వుంది. ఈసంగతి గమనించి, ఆంధ్రజాతీయవికాసం కోసం ఉత్కంఠపూరిత వున్న కొందర్యవంతులు ఉత్సాహపరిపితమైన విరాళాలు దయచేస్తూ మాకు చాలా లాభం ఆవుతున్నారు. అలాంటివా రింకా యెందరో వున్నారు. వారి సాయాని తెలుసు చూస్తున్నాము.

ఈనెలలో ప్రబుద్ధాంధ్రను సత్కరించినవారు:—

౧. స్థానం సరసింహారావుగారు, తెలాలి మొదటి వాయిదా ౧౦-౦-౦
౨. కే. వేంకటాద్రిగారు, తెలాలి మునిసిపల్ కమిషనరు, తిరుపతి ౫-౦-౦

ఆభరణభక్తము

ఇది వీరవార్ధము, వీరవృద్ధి, బుద్ధిమాత్మక కలిగించును. త్రియ. ప్రేమపాములు వారింపును. మధుమేపామునకు ప్రత్యేకావధము. ిక్కాక, తాపము తగ్గించును. అనుపానభేదములతో ఆశ్మక రోగములను వాడవచ్చును. కులము ౨-౦-౦

లోహభక్తము

రక్తికృద్ధి, బలము, లేబున్న కలిగించును. ఉబ్బు, (నంబు) పాండువు, తిమిరం, కూల, ఆజీర్ణము, గుల్మవాధులు తగ్గించును. అనుపానభేదములతో ఆశ్మక రోగములమీద వాడవచ్చును. కులము ౫-౦-౦

చరకసంహిత

చికిత్సాస్థానము మాచే ఇదివరకు ఆంధ్రీకరింపబడి యిప్పుడు ద్వితీయ ముద్రణముగనున్నది. మిగిలిన ఆరు స్థానములను ఆంధ్రీకరించి, స్థానపట్నమునే పేరుతో ఒకే శుస్తకరూపమున ప్రచురించితిమి. గ్రంథములన్నియు కొలదిదినముల క్రిందటనే తయారైనవి. వెంటనే ఆర్డరిచ్చువారికి తగినసౌకర్యముగా లభింపగలవు. చరకసంహిత సంతతు నేనే పూర్తిగా ఆంధ్రీకరింపదలచి మిగిలిన శూత్రస్థానమునుగూడ ఆంధ్రీకరించి కొద్దిరోజులలోనే ప్రచురింపజేస్తా చున్నాడను. గ్రంథము పూర్తి కాకుండా ఆర్డరిచ్చువారికి తగుసౌకర్యములతో లభింపగలదని అందరికి తెలిసిన విషయమే. మా యితరపుస్తకములును, మా 250 రకముల మందులును ఎల్లప్పుడూను సిద్ధముగా నుండును.

ఆధునికాంధ్రవాజ్ఞయం—తరవాయా

సరవారిశైలి వెంకటరత్నంగారివి

ఆంధ్రవాగ్గయము	౦	౮	౦
మంగిపూడి వేంకటకర్మగారివి			
మృదుక	౦	౮	౦
నిరుద్ధభారతము	౦	౬	౦
కాంబికంతునిలాపము	౦	౬	౦
భీష్మునిచరిత్ర	౦	౧౨	౦
సాధుసంతకనము	౦	౮	౦
కోయిలవాటలు	౦	౬	౦
వీరమతి నాటకం	౦	౧౨	౦
సహకారవిజయం	౦	౧౨	౦

కర్లపాలెం కృష్ణారావుగారివి

వివేకానంద నాటకము	౦	౧౨	౦
మల్లెతూల	౦	౧౨	౦
వ్యాసమరిజరి	౦	౧౨	౦
ఆంధ్రదేశము మొదటిభాగం	{ చాటికి తెల్లినవలె }	౦	౧౨
ఆంధ్రదేశము మొదటిభాగం		౦	౧౨
పెనుమర్రి వేంకటరత్నంగారివి			

రత్నాపరామ (ఖండకావ్యాలు)	౦	౮	౦
-------------------------	---	---	---

త్రిపురనేని రామస్వామిచౌదరిగారివి

నూతపురాణము ద్వితీయాస్వాసము	౧	౦	౦
నూతపురాణము ద్వితీయాశ్వాసము	౧	౦	౦
నూతపురాణము చతురాశ్వాసము	౧	౦	౦
మరుత్తేత్ర సంగ్రామము	౧	౦	౦
శంబుకవధ (ఉత్తరరామచరిత్ర)	౦	౧౨	౦
మధుసూదికము	౦	౨	౦
వివాహవిధి	౦	౧	౦

ఆంధ్ర శేషగిరిరావుగారివి

శేయూరబాహు చరిత్రము (కవనము)	౦	౮	౦
బొడ్డు బాపిరాజుగారివి			
విపంచి (ఖండకావ్య సంపుటి)	౦	౪	౦
వివేకవర్ధిని గ్రంథమాలవారివి			
మధుమరలి (ఉత్తరఖండం)	౦	౧౨	౦
అంపకయ్య (నాటకము)	౧	౦	౦
పాండినాంతురము (నాటకము)	౧	౦	౦

టేకుమర్ల అచ్చుతారావుగారివి

విజయనగరసామ్రాజ్యమండలి			
ఆంధ్రవాగ్గయచరిత్రము	౨	౦	౦

విశ్వసాహిత్యమాలవారివి

లియో టాలుస్తాయి	౦	౨	౦
-----------------	---	---	---

వైద్యరత్న పండిత డి. గోపాలాచార్యులవారి

జీవామృతము

జీవామృతము బలహీనతవలన జనించు రుగ్మతలను ఆటంకపరచి, దేహమునకు సంపూర్ణ ఆరోగ్యమును, రక్తవృద్ధి, నరములకు పటుత్వము, కండ పుష్టిని, భీమబలమును, తేజస్సును, జ్ఞాపకశక్తిని వృద్ధిపరచును.

జీవామృతము

ఆరోగ్యమును పునఃప్రతిష్ఠింపగల ప్రాణదాత

బాలభాస్కర

బిడ్డల

లివర్ & స్ప్లీన్

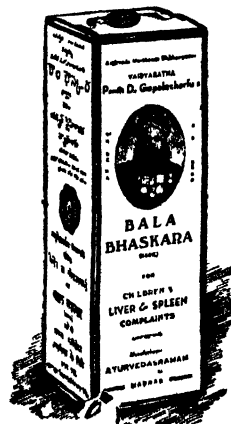
వ్యాధులకును, ఇతర ప్రదరసంబంధమైన వ్యాధులకు సిద్ధావధము.

వ్యాధుల వివరములు తెలిపిన మంచి నలహా లొనగబడును.

కాటలాగు కొరువారికి ఉచితము.

ఆయుర్వేదాశ్రమము

పోస్టుబాక్సు 287, మదరాసు.

బెజవాడ నరస్యతీ ఋక్ డిపోవారి, న్యంత ప్రచురణములు

అంధ్రదేశముందు ప్రచురింపబడు నాటకకర్తలు ములు		ఆదిభట్ట నారాయణదాసుగారి హరికథలు.	
	రు. అ.		రు. అ.
నటీ నక్కులాయి సో॥ గా	0 12	జాక్షి శపథము	1 0
శ్రీ కృష్ణతులారాభారము ము॥ ను	1 0	దుక్కణిశిల్పము	0 12
నత్త్యహరికృష్ణదీయము బ॥ ల॥	1 0	మార్కండేయ చరిత్రము	0 12
బుద్ధిమతీ విలాసము డిటా	1 0	హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము	0 12
రంగున రాడీ సో॥ గా॥	1 0	అంబరీష చరిత్రము	0 8
ధరణికోట డిటా	1 4	ప్రహ్లాద చరిత్రము	0 8
నటీ అనసూయ డిటా	1 0	గజేంద్రమోక్షము	0 8
గంగావశిరణము డిటా	1 0	భీష్మచరిత్రము	0 8
మహాభక్తవిజయము డిటా	1 0	పై న పునహరించిన 8 పుస్తకములు కలసిన	
ద్రాపదీ ప్రస్తావనపరణం ము॥ అ॥	1 0	శ్యామిలో బయిండు.	5 8
సావిత్రి శ్రీ॥ స॥	1 0	బి. బాలాబీదాసుగారిచే రచియింపబడిన హరికథలు	
చింతామణి కా॥ నా॥	1 0	గయోపాఖ్యానం	0 8
మధునేప డిటా	1 0	జయప్రదాదేవి చరిత్ర	0 8
పత్నిప్రతాప్ అనసూయ సో॥ అ॥	1 0	నలచరిత్రము	0 8
రాధాకృష్ణ పా॥ ల॥	0 12	దుక్కాంగదచరిత్రము	0 8
పాదుకాపట్టాభిషేకము పా॥ ల॥	1 4	కుశలవ విజయము	0 8
జయంతజయపాలము అ॥ స॥	0 12	కళిదాసవిజయము	0 8
కృష్ణలీల బల్లారి శే॥ ను॥	1 4	వంగ్రహరామాయణము	1 0
రామదాసు డి॥ గో॥	1 0	దయాకర విజయము	0 8
రసపుత్రవిజయం ఇ॥ య॥	1 0	త్రైశంకు విజయము	0 8
రాజాప్రతాప్సింగు డిటా	1 0	నీతాకల్యాణము	0 8
చంద్రగుప్త పం॥ శి॥	1 0	ద్రాపదీ మానసరత్నము	0 6
దుర్గాదాసు జం॥ శి॥	1 4	కుచేలోపాఖ్యానం	0 6
రాజాప్రతాప్సింహ డిటా	1 0	పురందరాసు చరిత్ర	0 6
రాధాకృష్ణ పాంగు చం॥ శే॥	0 12	హరికథ భేదిహానమంజరి పా 1	0 6
తూలాభారం పాంగు డిటా	0 12	డిటా రెండవభాగము	0 6
చండినాటకం ము॥ శే॥	1 0		

మా వద్ద అనేకకములు గలవు. కోరినవారికి మాగుచేతల క్షేపణకు ఉచితముగా పంపబడును.

వలయువాడు :

కురికూరి సుబ్బారావు,

ప్రొవయిటరు, నరస్యతీ ఋక్ డిపో, బెజవాడ.

[illegible]

ఆ ని రా శా భా వ ము

— ఆ శి ధి ల జీ వ న ము

ఆమెకు యేండ్లు యెన్నో లేవు, ఆమె యీ విశాల ప్రపంచములో హాయిసనుభవిస్తున్నామనికీ దీవమై కల కలలాడుతూ వుండాలి.

కాని ఆమె దృక్పథంలో నిరాశాభావము శాశ్వతావాస మేర్పరచుకొన్నది. తానొక శిధిలజీవినని ఆమె అనుకొంటూవున్నది.

సౌందర్యము, సౌఖ్యము గజ్జెక్కట్టకొని గంతులు వేయవలసిన యీ లేతవయసులో యింతటి నిరాశయా? శ్రీ జీవితము యీవిధముగా చిదికిపోవుటకు ఆమెకుగల ఋతుసంబంధమైన దోషములే కారణము. కిలకిల

లాడించు కడుపునొప్పి, క్రమములేప్పిన బహిష్టు - యివే శ్రీ సౌఖ్యజీవితానికి అంతరాయములు.

ఈ అంతరాయములను తొలగజేసి శాశ్వతముగ శ్రీల నారోగ్యవంతులుగ జేయగల ఔషధరాజము లోధ్ర. లోధ్ర నేవనము వేలకొలదిశ్రీలకు అనందారోగ్యములను ప్రసాదించినది. మీరెందుకీ రహస్య మును తెలిసికొనరు.

గర్భాశయ రోగనివారణి
లో ధ్ర

Sparkling & refreshing
beverage

Stimulating & invigorating
Tonic

Always drink

VIMTO

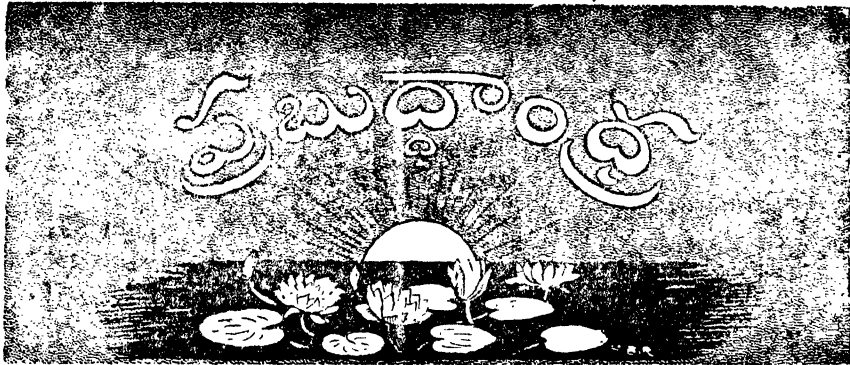
The best nature's fruit tonic drink that keeps you fit
and cheerful throughout the Year.

Sole bottlers for Vizag. Dt:—

THE CRYSTAL AERATED WATERS,

manufacturers of high-class mineral waters and Aerated water specialists,

VIZAGAPATAM

వంపుటము ౭

రాజమహేంద్రవరము గం నవంబరు ౧౯౩౬

గం వ వందిక

మల్లీ అయిదు కొట్టేదాకా.....?

సుబహ్మణ్యశాస్త్రి—సంపాదకుడు

“ఇదిగో.....ఇదిగో”

“.....”

“ఏమండీ!”

“.....”

“.....ఇలా చూడండి”

“.....”

“.....మెళుకువ రాలేదూ!”

“.....”

“.....మిమ్మల్నే నండి”

“ఊ.....”

“లేవరూ?”

“.....”

“.....ఇంకో మాటు చూడండి”

“.....”

“మీగుట్టు మీపెదములు బైటపెడుతున్నాయి

లేండి.....వోన్”

“.....”

“ఏంనవ్వుకుంటూ రండి రోవల్లోపలా!”

“.....”

“.....చురికిచుట్టరా పాపం!”

“ఏమిటి అంటున్నారా?”

“తెల్లవారింది”

“వెలుగు—”

“పొడై పొడిచిం దండి”

“అల్పా! ఎంత బండవిద్దర పడుతోంది యీమధ్యా!”

“రాత్రిళ్లు చాలా శ్రమపడుతున్నారు కాదూ మరి?”

“వోవ్వుకున్నావా?”

“.....మీరంత కష్టపడి నాటకం రాస్తూవుంటే—”

“రాస్తూవుంటే?”

“పదకొండుగంటలదాకా కవిత్వం చేస్తూ కూచుం

టున్నారు కనక—రాతంలా నరిగా నిద్రలేక—తెల్ల

వారగట్ల చల్లగాలికి గాఢనిద్ర పట్టిపోతోంది”

“అయితే?”

“అంచేత మెళుకువ రావడం లేదు”

“రాకపోతే?”

“పెందలాడే లేవలేకపోతున్నారు”

“లేవలేకపోతే?”

“నడ. నేను లేచాను”

“నువ్వెంతసే వయిందీ లేచి?”

రస
మ
కా
త్రమ
వలయ

“.....”

“అప్పుడే నీళ్లు పోసుకోవడమూ, ముస్తీలు కావడమూ—”

“ఇప్పుడే అయింది. పొద్దెక్కిపోవడంవల్ల మిమ్మల్ని లేపురా మని—”

“సత్య లేదినప్పుడే యెందుకు లేపావుకాదూ !”

“తెల్ల వారుజామలో నేనా కాస్త ముఖంగాని నిద్ర పోకపోతే మీకు జబ్బుచెయ్యదూ !”

“నీకో ?”

“నాకేం ? మీరు ఆఫీసుకి వెళ్ళాక పన్నెండు గంటల దాకా నేను పడుకుంటూనే వున్నాను కాదూ !”

“అలా చెబుమరీ !.....అయినా సత్య చీకటి వుం దనగానే లేవడమూ, నేను పొద్దుపోడిచీవాకా పడు కోవడమూ— ఈ యెరుదుదిగుడు లేమీ బాగా లేవు రుక్కూ !”

“ఇంకక్క వున్నాయి”

“అయితే నాకేం ?”

“నాకు మాత్రం యేం ?”

“.....”

“.....”

“మరి లేవనియ్యి”

“.....”

“మంచం దిగివ్రాసుకున్నావేం ?”

“ఏం ?”

“లేవనియ్యి”

“బాగానే వుంది.....”

“చేశా లందిస్తే యేమవుతుంది ?”

“అ—వ్—వ”

“ఏంకీప్పుమాట అన్నానూ ?”

“ఎవ లేనా వింటు ?”

“పోనీ మాట్లాడను లే.....”

“నాచేతకాదు బాబూ”

“అసలే చెడింది”

“ఏంగుసస్తారండి ?”

“.....”

“మళ్ళీ పడుకుంటే—పోనీ నాకేం ? మొగం కడుక్కోడానికి పెట్టిన నీళ్ళు చల్లారిపోతాయి. నీళ్లుపోయి ఆ లేపోతుంది”

“కొరకంచు లెగవనతోస్తే సరీ”

“డికాక్షన్ చల్లారిపోతే !”

“ఇంకా.....మెల్లిగా.....”

“కాఫీ నంగతి చెవినిపడితేనే మీకింత చురుకు వచ్చింది, అది కంఠంలో పడితే—”

“ఎంజాబ్ మెయిల్”

“బాబోయ్ !”

“తొంగరా వద”

“చెన్నీళ్లు తోడనా,,

“నేన్నీళ్ళు కాచా నవత్రా ?”

“తొరపడాని కండి”

“అంతేకదా !.....ఇంత ప్రేమతోటీ లేపి, చివరికి చెన్నీళ్ళలో మునగ మంటా వేమో బాబూ—”

“పా—పం”

9

“పంచవార చాలదు”

“.....వం ?”

“.....ఎక్క వయింది. కసింత డికాక్షన్ పోయ్యి”

“.....చూసుకోండి”

“.....”

“చాలా !”

“మొగటికే వచ్చింది. ఇంకేం చూడనూ ?”

“ఈమాట చాలు చాలాయి కాదు...కదూ ?”

“హ—హ—హ”

“బాగుంది యుక్తి”

“కనిపెట్టేశావ్ !.....ఏదీ ! అరకప్పేనా వుందా నీకూ ?”

“నాకిదే యెక్కువ”

“ఛా.....”

“చాలాల్పాలు.....అంతా నాకే యిచ్చేస్తా యేమిటండి ?”

“ఈమాట వుచ్చుకుందాం...మరి కానియ్యవే?”

“వుచ్చుకోడానికి అనలు మీకు గుక్కెడనా లేండే?”

“ఇందాకా నీతో?”

“.....”

“.....”

“కోపం వచ్చిందా?”

“రాదా యేమిటి సుప్రస చేసిన పనికి?”

“.....ఏం?”

“గడ్డం పట్టుకున్నప్పుడు.....ఇక యిద్దరికీ నమా
వంగా వంచు మరి”

“.....ఏం?”

“నాకెక్కువ యిచ్చావు”

“.....సరిగా లేమా?”

“ఇంకా న్న తీసుకో”

“చూడండి”

“.....”

“ఇంకానూ”

“.....”

“ఇంకో రెండుచుక్కలు”

“.....”

“వొక్కచుక్క”

“త్రాసు పట్టుకురానా?”

“అరచుక్క.....అ! సరిపోయింది. ఇక వుచ్చు
కో.....”

“మీలో సరిగా వాటా పెట్టాలా నాకూ?”

“కష్టపడి తయారుచేసినందుకు నీకే యెక్కువ
వుండాలి న్యాయానికి”

“మరి వొక్క చుక్క — అరచుక్క — అంటూ
కూచినట్లు వంచారే?”

“వోడిపోయాను.....”

“దురుసుతనం యెప్పుడూ పనికిరాదునుమండి”

“.....”

“తప్పమాట అన్నానా?”

“.....”

“కోపం వచ్చిందా?”

“.....”

వలయ

“.....”

“ఏంచేస్తే పోతుందో చెప్పండి మీకోపం?”

“నావాటా నీవాటా కలిపి—”

“నోటికి పోతుందా?”

“పానకాలరాయడు లాగ—”

“మహాబాగా జ్ఞాపకం చేశారండి. మంగళగిరి వెడ
దామా వోమాటూ?”

“ముండి సంగతి తేల్చు”

“అయితే వొకటి చెప్తా వివండి”

“ఏమిటది?”

“ఎల్లండి మీరు విశాఖపట్నం వెడతారు కాదూ?”

“వెడితే?”

“అప్పుడు నావాటా, మీవాటా కూడా నేనే వుచ్చు
కుంటాను లెండి”

“అక్కడ నేనే మరో కష్టం యెక్కువ వుచ్చుకుంటా
నేమో?”

“నేను చూడవచ్చానా యేమిటి?”

“నేనుమాత్రం చూడవచ్చానా యేమిటి?”

“.....”

“మాట్లాడవే?”

“.....కాఫీ చల్లారిపోతోంది చూశారా?”

“అదిగదీ! చివరికి అలా తీసుకురానాలి పాయంటు
దగ్గరికి.....మరి కానియ్య.....”

“.....”

“.....”

“ఏమండి! మంగళగిరి మాట చెప్పరా?”

“.....వెళ్లా లని వుందా?”

“ఎన్నాళ్లనుంచో వుండండి. ఒక్కమాటా వెడదాం.
మల్లి నాలుగురోజుల్లోనే తిరిగివద్దాం. ఏం! పాతిక
రూపాయలే కాదూ జీతం నవ్వు?”

“.....పైగా ఖర్చులో?”

“మూడోకాసులో వెడదాం.....”

“.....”

“ఏం, నవ్వుతారే?”

“కవులు శను వద్యాలు తామే చదవడం కూడా తప్ప కాదుగదా కొంపతీసి ?”

“నీలాంటివాళ్ల దగ్గర చదవడానికి కూడా యోగ్యత వుండాలి”

“ఓ—గా చెప్పారు, కనక మీరే చదవండి”

“అయితే ఎను—”

జాల మొకిరియున్ నయపజాలని

... .. ఒక శ్లోకంపై
త్రాల్చి, కవులెటన్ దెనగు పట్టుల నిగులు దేరుచేతు...

..... అశ్వి ప్రవచనమృత ముగ్ధం దిద్ది తీర్చుకక.

“.....మధ్యమధ్య కాళీ లక్ష్మీ పెట్టారే ?”

“చేతికాకా”

“ప్రలకం !”

“నేకాకోశం కాదు. అయినా నవవృ పూర్తిచెయ్యి చూస్తానూ”

“.....”

“కానియ్యి మరి.....పొరపాటున నే నెత్తుకున్నాను గాని, అన, లిది, కవయిత్రీమణిల్లు లెక్కుకోవలసిన ఘట్టం. అయితే, నవవృ పూర్తిచేస్తే మాత్రం యిక నా తప్పందను”

“అ—లా—గే! పా—పం!.....అయితే—మరి—యెక్కిరిపించుకదా !”

“అట్లే”

“తప్పిస్తే దిద్దుతారా మరి ?”

“నాతర మయితేనూ”

“చూశారా !”

“దిద్దుతాలే, దిద్దుతాలే”

“.....నవ్యకం డే ?”

“.....”

“.....ఓరచూపులు చూస్తున్నారు”

“ఎంకి నేపూ గునవడం!”

“అన్నీ కుదరాలా మరి !.....”

జాల మొకిరియున్ నయపజాలని రాధయు—

“రాధా !”

“మరెవరూ ?”

“.....”

జాల మొకిరియున్ నయపజాలని దక్కినీయున్—

“నేను చెప్పలేదా ? మీ రెవ్వడూ నా మీదే పట్టి పూరు.....”

“ఇదిగో”

“.....”

“ఇలా రావూ ?”

“ఏమో బాబూ !”

గ

“ఏమంటావ్ ?”

“మీరే మంటారూ ?”

“నిన్ను వెళ్ళి మంటాను”

“.....”

“దనరాకీ వెళ్ళక, దీపాలికి వెళ్ళక, చివరికి నంకురా త్రికేనా వెళ్ళకపోతే ఘోరకలి అనిపించుకోదూ ?”

“.....”

“పైగా, మీచెల్లెలూ మరిదీ కూడా నాలుగుకోణల కిందటే వచ్చారుట”

“.....”

“నిరుడు మనం బొంబాయిలో వుండిపోయాం కనక నవం లేకపోయింది. ఈయెడు ఇంటినే వుండికూడా—”

“మీకు సెలవు లేనప్పు డేం చేస్తామూ !”

“నవవృ వెళ్ళడాని కేం ? నేను శరీరం అమ్ముకున్నాను. నీకేం అడ్డూ ?”

“నేను మనస్సుని, హృదయమూ కూడా ధారపోసు కున్నాను.....”

“.....ధనోస్తి.....రుక్మా ! మాటిమాటికీ నీయెడటే నిన్ను స్తుతిచెయ్యడం పెద్దమనిషితరహా కాదు. మూడువందల రూపాయల జీతమూ, భాగ్యత గల వద వి నీకాలిగోటికి పోవు. అవేనా, నవవృ నాపాలిటి భాగ్యజీవకవు కనకనే వచ్చాయి. నిజంగా నాలంత సిరిగ్గ భాగ్యశాలి మరొకడు లేడు ; కాని మీ అమ్మగ మీ నాన్నగారూ పెద్దవా రైనారు. వారి ముఖ్య లోటు చెయ్యడంలేదు”

“మీరు రాకుండా—మిమ్మల్ని విడిచి నేను వెళ్లలేనండి”

“ఇలా చూడూ.....ఇదిగో.....ఒక్క క్షణం నామీద విడిచిపెట్టి నాకోసీ చూడవూ !”

“.....”

“ఒక్కమూల నియం. అంతే”

“.....”

“పోనీ, అవినీతికే పోలంగా నేనా ఒక్కమూలు మొగం యిలా తిప్పుకో”

“.....”

“.....వెళ్ళవూ !”

“.....”

“నలుగురూ నాలుగు విధాలా నన్నంటారు”

“ఎవళ్ళ మంచిచెడ్డ తెవళ్ళకి తెలుస్తాయా ?”

“.....ఇంకేం చెప్పనూ !”

“కథ చెప్పండి”

“కాస్త్రు చెప్పినట్టుంది.....చివరికి మీ అమ్మగారికి నీమీదకూడా కోపం వస్తుంది”

“.....చిన్న వృత్తరం చూడండి”

“నీకు కూడా రాకానూ మీ నాన్నగారు? ఇంకేం?.....ఇది మీ అమ్మగారి దస్తూరి”

“చదవండి”

“నాకన్నతల్లిని దీనించి—”

“ఇంకా ముందు”

“మీ రిద్దరూ రావడమే—”

“ఇంకా ముందు”

“పోనీ, అతగాడికి సెలవు పుట్టదంటే నిజమే. అయితే, నీవేనా తప్పకుండా రావాలి. తప్పదు. నువ్విది వరకే రానందుకే చెల్లాయి నన్న నిలవనివ్వడం లేదు. నీజవాబు చూసుకుని, నువ్వే రమ్మన్ననాటికి మీనాన్న వస్తారు.....చూశావా? మీ అమ్మగారు పోనీ చాలా న్యాయంగా వుంది.....పోనీ, వీలుంటే రానివాణ్ణా ?”

“పోనీ వృత్తరం కూడా చూడండి”

“.....ఇది మీ చెల్లాయి రాసింది. ఇప్పుడేనా తీసుకో—”

“చదవండి”

“అక్కయ్యకి, అక్కయ్యవరంగా బావగారికి నమస్కారాలు—”

“ఇంకా ముందు”

“నేను మొన్న ఆదివారమే సరివారంగా—సెలవ్! మహామంచిమాట వేసింది మరడ లిక్కడ”

“పదిబంతుల తరవాత చదవండి”

“బావగారికి సెలవు లేకపోతే నీకు సెలవు లేదా యేమిటమ్మా? —చూశావా? చివరికి ముక్తాయంపు నామీద—”

“మరో నాలుగుబంతులు దాటింది చదవండి”

“రేపు సాయంత్రం—అరుగంటికి—రైలుకారుకో వస్తావా, నంతోషమే. లేకపోతే, నీకోసం—అంటే నిన్నిక్కడికి తీసుకురావడానికి ఎల్లుండి పొద్దుటి సాసెంజరులో నేను వస్తున్నాను. అప్పటికే నా నువ్వు ప్రమాణం తెమల్చుకుని, నాకోసం మీనా స్టేషనుకి వస్తే, అక్కణ్ణించే వెంకి మల్లి, మొయిలెక్కి మనం కాకినాడ రావచ్చు.....చూశావా?...ఇక మోటకనం అని పించుకుంటుంది. నామాట విను”

“.....”

“పోనీ, వచ్చి మీఅక్కయ్యని తీసుకువెళ్లవలసిందని మీచెల్లాయికి రాయనా ?”

“ఒపనిచేస్తారా ?”

“ఏమిట ?”

“కోవ్వడమే కా ?”

“ఎవ్వడేనా వుండా ?”

“.....”

“.....”

“చెప్పియ్యనా ?”

“అలవ్యం యెందుకూ ?”

“మాచెల్లాయిని మామరిదిసి—”

“ఇక్కడికి తీసుకు వచ్చామా! చాలా బాగుంది”

“.....”

“సెలవ్!.....అయితే వల్లి పిల్లనై గాని బాగుండదు.....పగలు పిల్లడు కనక రాత్రిబండిలో వెళ్లి పిలుచుకు రానా ?”

“రాత్రి నే నొక్కతినీ వుండనా యిక్కడ?”

“తెల్లవారే టప్పటికి వచ్చేయ్యనూ?”

“నా కేమీ తోచడం... ఒక్క కను కేనా రాదు. తెల్లవారే చాకా మంచం నడు మెక్కి కూచో వాలి”

“పోనీ, వనం యిద్దరమూ వెడదామా?”

“ఏం బాగుందో బాగుంది. ఈమాత్రం భాగ్య నికీ—”

“మీ చెల్లాయి కోసం కా దిదంతానూ. మీ మరిది—”

“అతగా డేం ఆకాశంనంది వూడిపడ్డా యేమిటి? నేను త్వరం రాస్తానో జవానని వంపండి”

“నాకు ధైర్యం చాలడం లేదు”

“అదంతా నేను చేస్తాను కామా?...మా చెల్లాయి మాటకి అడ్డు చెప్పగల డేం అతనూ?”

“అసలు మీ చెల్లాయి మాట?”

“అది వోర్తి పెరిపిల్ల. నావుత్తరం చూసిం దంటే యెగిరిపోతు కనుకంటూ వస్తుంది”

“అయితే చిక్కే”

“ఏం?”

“ఇదేమి టండోయ్, మీ మరదలు—అంటూ నలు గురూ నన్ను చూసి నవ్వుతా లేమో గదా?”

“.....మీ కొంటేమాటలు..... ఏ?”

“హయ్, హయ్!”

“.....”

“బుగ్గవోలుంటే యిదే బాగుంది. పార్వతీ పరమేశ్వరుల కేనా యింతి యేకీభావం వుండదు”

“నాకు కోపం వచ్చిందంటే బాగా జరిగదు, ఏమనుకున్నారో!”

“ఏదీ, అమాట నాకేసి చూస్తూ అనూ”

“.....ఏమండి, మాచెల్లాయిని తీసుకు రావద్దా?”

“నేను వద్దనగలనా!, కాని వారి నిద్దర్నీ తీసుకు వచ్చి మీఅమ్మగారిని, మీనాన్నగారిని—”

“వచ్చివులునూ అన్నమూ తినమని పండుగల్లో వారి నిద్దర్నీ అక్కడ అట్టేపడతామా యేమిటి?”

“అలా అన్నావు బాగుంది. ఈమాట నాకు వచ్చింది”

“ఉత్తరం రాసి తీసుకురానా?”

“తీసుకరా,,

“ఎందు కేనా మంచిది, మానాన్నగారీ, మామరి దికి కూడా మీరు రాయండి”

“అలాగే,,

“మాలమ్మగారి మాత్రం నేనే రాస్తాలెండి,,

“ఎలే”

“..... పోనీ, యీపాటికి వంట అయిపోతుం దేమో, కుక్కరు దింపి, అన్నీ సిద్ధం చేసి మిమ్మల్ని పిలవనా, ముందు వుత్తరాలు రాసుకురానా!,,

“ఎది సిమిహల్లో రాయలేవు!,,

“అంత నే పెండుకండి నాలుగేసి మాటలు రాయ దానీకీ!”

“పుట్టింటికి వుత్తరం రాయడం అంటే కలమూ కాగితాలూ వుచ్చుక్కూచోడం తొరగా తెముల్తుంది కాని మిగించడం మాటలతో యెప్పుడూ కాదుగా!,,

“అలాగే...ఎప్పుడో, పొద్దున్న అనగ వుచ్చుకున్న కాఫీ. మీరు రాయమన్నార కనక విలేజ్ వొప్పకన్నాను గానీ, లేకపోతే, కనీసత ధారక పడితే గాని నావల్లకాదు బాబూ వుత్తరాలు రాం డం. కాకపోయినా, మావాళ్ల కనలు వుత్తరమే అకల్గదూ. కాకిచీలి కలురు పంపితే వచ్చేస్తారు”

“అయితే యిక వుత్తరం యెందుకూ కాగితా దండుక్కి!”

“మామరిదికి రాయాలన్నారు కామా మీయ్”

“అతినికీ నేను రాస్తాను కామా!”

“మీతమ్మదికి మీరు రాకాటవ్వుడు మ... యికి నేను రాయకూడదు టండి!”

“.....”

“కాకపోయినా, మీరు రాత పూర్తిచేసి భోజనానికి వచ్చేదాకా నేను గోళ్లు గిల్లుకుంటూ కూచోడనుకాదుటండీ!”

“.....”
“పోనీ, మా అమ్మగారికి, మా చెల్లాయికి కలిసి వొక్క పుత్తరమే రాస్తాను తెండి మీ కంక కష్టంగావుంటేను”

“.....”
“మా నాన్నగారికి మాత్రం, మీరు రాసిన పుత్తరం లోనే నాలుగుబంతులు, కింద, రాస్తాను.....నరా!”

“ఇక నువ్వు రాయం దల్లా మీ మరిదివొక్కడికీనీ”

“మీరు రాయవలసిందంతా రాకాక, “మీ వదివగారు యిక్కడికి రావలసిందని నీకు రాయమని మరీ మరీ చెప్పిందని మీరే రాసేయండి వొక్కమాట”

“ముఠానికి నాటకంలో వొక్క అంకం అంత గ్రంథం వడిపావు”

“కష్టపడకుండా మీ నాటకంలో కొక అంకం దొరకడం మీకే నయం కాదూ!”

“అయితే, తక్కింది కూడా పూర్తిచేసిపెడతానా నువ్వు?”

“మామ్మో! కష్టపడి నేను రాస్తే, మీరు రాసినట్టు ప్రకటించుకుంటారు కామాను పా—పం”

“పురుషుల అవ్యాజకరుణాకటాక్షింపల్ల, తెనుగుదేశంలో, యిప్పుడు, అక్షరజ్ఞాన మేనా లేని స్త్రీ లెంఁమంది కవయిత్రీతులు ‘అయిపోతున్నారో’ మరిదిపోయావా!”

“అసంగతి తెలిస్తే, ఆస్త్రీలు, ఆపురుషుల కెలాంటి సత్కారం చేస్తారో యేమేనా పూహించారో మీరెప్పుడైనా?”

“.....గట్టిచిక్కి తెచ్చిపెట్టావు”

“దీంతో అయిపోయిందనుకున్నారా యేమిటి? ఆంధ్రమహిళాసభలో యీ విషయం వొక తీర్మానం కూడా నెగ్గిస్తాను చూస్తూవుండండి”

“.....వద్దువద్దు. ఇంతటితో చాలించు నీకు పుణ్యం వుంటే ఆ ఆడంగిరేకలవారిని అలాగేనా బతకనియ్యి.”

“మిల్లి పుత్తరాలు రానుకురా”

“.....మీమంలా వచ్చేస్తా నండీ; ఏం?”

“కొర్రెగారా వెళ్లు”

“.....”

“.....మీకు భోజనానికి ఆలస్యం అయిపోయింది పాపం! పోనీ, భోజనా లయినాక రాసి ఆసేమికి పంపిస్తానండీ”

“ఏమీ ఆలస్యం కాలేదు. ముందు పుత్తరాలే రానుకురా”

“మాటల్లో పడి ఎంతవని చేశానూ?.....”

“.....”

“.....ఇవాళ చేసుకుర మంచి పాకాన పడింది నుమా?”

“మీరు నావృద్ధయం అంతా పుత్తాహంతో నింపేశారు కాదూ?”

“అయితే?”

“అంచేత పొన్న సరిగా పడింది”

“అదా కథా? అలా అయితే, నువ్వు చేసిన ఆడరం నన్నా నందనాగరశిరంగాలమీద పూపెయ్యలేదూ!”

“.....ఎటొచ్చినా వినురు నామీదే”

“తప్పకుండా మరీ నాలుగుకోడల మధ్యా పున్నంత నేపూ స్త్రీకి వుండే బాధ్యత పురుషుడి కేం వుంటుంది?”

“.....అయితే, మొగాడు కొంక నక్క అయితే ఆడి దేం చెయ్యగల దండీ?”

“తల్లి, బాధ్యత తెలిసిందయితే వాడలా కొంక నక్క కాదుగా?.....”

“.....”

“దీనివల్ల మొగాడు ఏంచేసినా తెల్లిపోతుందనీ, ఆడదానికి, సంసారంలో, కష్టం తప్ప మరేమీ లేదనీ అనుకోకు. మొగాడు సంసారంలో కేవలమూ పువకరణం... వివరంగా చెబుతాను విను. మొగాడు పడునైన బాకు అనుకో. ఏరుడి తెలివితేటలను పట్టి కాదూ ఆ బాకుకి వినియోగం?”

“అయితే, మన పెద్దలంతా ఆ బాకుని చంటిపిల్లల చేతి కిస్తున్నారన్నమాట కాదుటండీ?”

“ఇంకా నండేమామేం?.....చదువు చెప్పించక—చిత్తానికి పరిణతి కలిగించక—వృద్ధయానికి పుత్రేజనం యివ్వక—చివ్వుతనంలోనే ఆడదానికి పెళ్ళిచెయ్యడం అంటే అంతే కాదూ అర్థం?”

“.....మానాన్నగారు మంచివారు. కారుటండీ!”

“కనక నే నడవ్వువంతుణ్ణి—”

“రెండు ముక్కలు వెయ్యనా?”

విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారు ఎం. ఏ.

డయాన్ ఫన్ గ్రీకు యువకుడు. అతడు పూర్వకాలమునం దెప్పుడో బ్రదికిపోయినాడు. అప్పుడు గ్రీకుదేశములో నున్నవా రందఱు దేవతలతో సమానులు. దేవతలు భూమిమీదికి వచ్చుట, మనుకాలతో బ్రవడిండుట, యెందుచుండుటదేది. అకాల మెటునింటిలో కొని యీర్ష్యావ్యూహానికొడుగులు కూడి దేవతలవలె వచ్చి మనుష్యులతో బ్రవడించుచుండెడిది.

డయాన్ ఫన్ మిక్కిలి యిందగారుడు అట్టి ముఖగమనములు గాని శరీరావయవములుగాని కలిగినవాఁడెప్పు డుం దెవనో నతనిని మన మందగఁ జని యనము. కొని యాదినము లలో నాదేశములో నతడెందగఁడు. అతఁడు బుక్కలనుచగఁబోదుగుగానుండెడివాడు. అతని శరీరము మిక్కిలి నవ్వున. అతఁడు గాలిలో నూగులాడుచు

నడచును. అతనికి రంగులు గల సున్న లన్నచో నెక్కువయ్యెను. అతఁడు తోచిన కొద్దిక రంగు గల ఫలకములు నుత్తరీయమును ధరించును.

అతని సౌందర్యముయొక్క ప్రశస్తి వాలుదెసలందు వ్యాపించెను. దేవతాశ్రీ లందఱు వచ్చి యతనిని జూచి మోహించెనువారు. అతడు శ్రువసుతుమారుడు. తుమ్మెదలు వచ్చి యతని శరీరావయవములపై ప్రాలి తేనియ కనిపించక యెరిగిపోవుచుండెడిది. అతనికిఁ గ్రమశ్రమముగా దాను గొప్ప సౌందర్యసంతుడ నని తెలియవచ్చెను. యావారంభనముయందుండి, వాని సౌందర్యము మిగులునలాడెను. అతని వానికి తుద చక్కని నవ్వుని దిమ్మకట్టి నాసారంధ్రములు కొంచెముగా నురికి ముక్కు పొడుగై సొగసు లొలిగెను.

తల్లు నిక్కి బంగారు ప్రమీలవలె నయ్యెను.

వాని కన్నులు మామలు పెట్టి పొడిచినట్లు చూడసాగెను. అతని నొడుగులో నలసాన తుమ్మెదలకుఁ ద్రేయోవిషయమున వ్రాలించెడిది. నతని మాటలాడిన బాధాజనకమును నెనది.

అప్పుడెవని తల యొట్టి కొంత విరజమ్మి దివదనము గ్రొత్తదిగా యెరిపించుచుండెను.

అనుచునకు పొట్టితల ముద్రగా నమమున కొద్దిగాఁ జీసినట్లు గానమునకు గ్రొత్త శోభ తచ్చెడిది.

మరలు

యావనాంతురముతో నతనికి మీసములు వచ్చెను. అతని యెఱుంగునమీద నల్లని మీసములు తుమ్మెద రక్కలవలె బ్రకాశించెను.

శరత్కాలపు నదవలె నతని మెనున్నుకూడ వ్యవృత్తి యీ స్వచ్ఛత యంతయు నతని వలచే గ్రహితులయిండు వ్యాపించెను.

అతని సౌందర్యమును గ్రీకుదేశము చూడలేకపోయిన, వాయుని పిధులు పట్టలేకపోయినవి.

ఆతఁ డిదిగ వై న గ్రీకుదేశపు సౌందర్యగతులగున్న విశును. ఒకడు న్నాన్నును. వార్షిస వేయిందాశ్రైతు (Narcissus) శ్రేమించుచుతరు. అశుండకశ్రైం నతఁ డెందకశ్రైలుగానే భావించుచుతట. డయాన్ ఫన్ నున్న కీమంతి తెలిసెను. డయాన్ ఫన్ నునకుఁ బాలమంది శ్రీ లండకంశ్రైలుగాఁ గనిపించిరి. వార్షిసను డయాన్ ఫన్ ను నందగఁ డెనలేదట. అందుచేత నితని కతనిమీదఁ గోపమువచ్చినది. అందకశ్రైం సంగతియే తెలియనప్పు డందగఁ డెబగునని డయాన్ ఫన్ ను వార్షిసనును దిరవ్వురించెను. వారిరువురకును సౌందర్యాభిమానమునఁ జేసి యొకరి పోకరు చూడని విశోధము కలిగెను.

మతీయొకడు ఎండిమియాను. అతనిని చంద్రమునెలాభిరేకతయైన శ్రీయూర్తి ప్రేమించిన నట. అతఁడొక రేయ నిమగ్నియై యుండ వాచంద్రతేజోదీవత వచ్చి వానిని ముద్దికొన్న దట. డయాన్ ఫన్ ను సర్వజగత్పరిస్థిలో నన్ను తెలియనవచ్చుటకు నిధానమైన యాచంద్రతేజోవిరంగనను దాను శ్రేమించెను. శ్రీమంసానమైన యాచంద్రతేజోనీరము ఎండిమియానును ముద్దుపెట్టుకొన్నదట. డయాన్ ఫన్ నునకు ఎండిమియానుమీద గోపము కలిగెను.

డయాన్ ఫన్ ను బహుదేశతా శ్రీలను గామించెను. సౌందర్యముయొక్క యధార్థస్వరూప మెఱుంగనివా రాతనిని శ్రేమించలే దని యతని విశ్వాసము.

మెఱుగు పెట్టిన కండిలికలలో డయాన్ ఫన్ ను తన మొగము చూచుకొనెను. అహ! అది యెంత రీర్షిస నానీ! అల్లుకొనన రీగవలె నాచెత్త లెంత యందముగా నున్నది! అది కన్నుల! నూర్యతేజసున కభిముఖముగా నున్న టున్నది. అది పెదవి. సర్వకామిని భోగయోగ్య మైన కాలారూపువిభాసమానముగా నున్నది. అదిన్నిగడ్డము! దానితోఁ బ్రయామూర్ధభాగమున నదిమనవో నది శ్రుతకరింపుల కదన. అతని మీసము లతనితో యచ్చెదవు కల్పించినవి. చమరీమ్మగము తోఁకొన్న నిగనిగలాడి, గాఢకౌదంబిని మూలచ్చునికిఁ గలిగిసానమై తుమ్మెద తొక్కిలవఁ జక్కనలు దిద్ది చిరగ్గు మాత్రులె వాని సొగసు పట్టరాకపోయినది. ఈసౌందర్యము ముందు వార్షిసనుని సౌందర్యమా? ఎండిమియాను దండమా? చీదీ! లోకము మిథ్యావ్రవాదము. వార్షిసను రాజకుమారుడు. అందుచేత లోకము వానిని భాగముచున్నది. ఎండిమి

యాను తని చేత అంచుచేత బంధుత్వం వారిని ప్రేమించినది. అంతయు వారి యొక పౌండర్య మన్నది లేదు.

2. కాదు డయాన్ ఫను తన చెలికొనితో మాటాడుచుండెను. అతని ముందు డయాన్ ఫను తన పౌండర్య శక్తులను నిందించుచుండెను. “నీవు వాగ్విసుమున గాని, యెండిమియానును (Endymion) గాని యెన్నడు చూడలేదు కదా! వారందఱుగూ కారని నీకెట్లు తెలియును!” అని మిత్రు డడిగెను. డయాన్ ఫనున కీ ప్రశ్నతో గోపము వచ్చెను. అకాటితో వారి చెలిమి యంత మైనది.

3

డయాన్ ఫను కడుపు మండిపోడొడగినది తాను ప్రేమించిన యెండిమాన్ శ్రీయుఁ దన్నుఁ దిరిగి ప్రేమించలేదు లోకమునందలి శ్రీ లుండలు వానిని చేతకా పౌండర్య మని మెచ్చుకొందురు కాని ప్రేమించు అతని చెవులయందు నిర్మియగా నరిని శక్తుల గుణములతో కడుచుండెను అతఁ డీహృదయములోని బాధను దాగుకొనలేక పోయెను అతని పంచేంద్రియములు నరిని మనస్సును నట్టడినెట్టడినోయెను.

డయాన్ ఫను జనపదములయందు బోర్పుకొనలేక పోయెను ఇది కలకుఁ దానందగాఁ డెనుకొనిన లోకము తన్నుఁ జూచి కెక్కిరించుచున్న దని యతఁ డూహించెను వారి నతఁడు కర్మదా నిందించెను ఆ దలతోఁ బగపెట్టుకొనెను దీనిమూలమున నతఁకి జనపదవాసులు మిక్కిలి కష్ట మయ్యెను. అరిని నేడిపించుటకుఁ జాలమంది మనసుగో నరిఁ డందగాఁ డని యనుకొనుచుఁ గూడచీ, చీ యరి డేమి యందగాఁ డెన వారంకింది. తన గుణములతో దెచ్చుకొన్న యావిరోధము నరిఁడు తన గుణమునకుఁ గాక లోక మయొక్క బుద్ధిహంకారమున కంటగలఁటైన ఇట్లు లోకమునకు నరునికిఁ జెప్పిపోయినది.

2. కాటి ప్రాచుర్య నరకు తా నడవులకుఁ బోయినచో నీ బాధ తగు నని తలచెను. పోవుచుండగా వారిని యెదుట నొక శ్రీ నిలఁబడెను.

అమె యార్వాధిదేవత అమె ముక్కులరంగు అమెపచ్చన. (Green eyed jealousy) అమె యరిని నడవులలోనికిఁ బోక దన్నది తా నరినిని క్షీఁచెద నన్నది. అమె నరిఁడు కంటఁబెట్టుకొని తన యింటికిఁ బోయెను.

డయాన్ ఫనునకు వామెమీదఁ ప్రేమ లేదు కాని తన్నెవ్వరుఁ ప్రేమించెనను ఎన్నఁతయో యొక్కతె తన్నుఁ ప్రేమించినందు కరిఁడు ను తోషించెను. తాను ప్రేమించఁతయు ననుకొన్న కీర్తి మొదలైన వివరాలు తన్నుఁ ప్రేమించఁకపోయి రన్న విచారము వాని హృదయములో నర్దుకొనిపోయెను అది యరిని మొగములో నొక్తుకొని

వచ్చెను. ఈ నిగూఢములు మిగిల్చిన పొందిన యెలపుముఖము వాని మొగమునఁ గలసి, వాని మొగ మొక వికారము పొందిన. భిన్నగుణములు కల వస్తువుల కలయిక వికృతిహీనువు కదా.

కుర్వకు గ్రీకులు చేవర యెన్నఁ వామెను గొనినది లేదు డయాన్ ఫను లోకమును జూసినాన మని నిందించి యా యార్వాధిదేవత, యందలు కేవలకన్న గొప్పది యని వదిలెను అమె యాకు పచ్చని కన్నులు చూచి లోకము భయపడెను. అమెను జూగి పసిరికి పొమును జూచి లోకము కలఁతపొందెను. కాని డయాన్ ఫను వామెను కలిగించుకొని యామె కన్నులలోనుండి యామె హృదయము బాకఁ జూచెను.

క్రమక్రమముగా వామె సయోగమువలన డయాన్ ఫనులో మాత్రు కలిగెను కుర్వాధిదేవత మొగ మతని మొగముతోఁ గలసి నపు డెల్ల నరిని ముఖానయములు మార్పుఁబెందెను అరిని ముక్కున కూదారంగు వచ్చెను. అ ముక్కు చివర తేలి, యరి యెలవార పనువుగా మారెను చివర వచ్చని నన్నని దిమ్మరిత నయ్యెను.

అరిని చెవులు తీగవర నెల్లకొన్నది, చిగళ్లు పెరిగి కిటిబ్రబ్బలి వర నయ్యెను.

అరిఁడు లోకమునఁకి జూచుట మానికేసి నిర్మలము మార్మకుం డలెను తొక నే చూడ వారంభించెను అరిని కన్నులలోఁ దెల్లగ్రంథు వారింజరంగుగాఁ దిరిగెను. నల్లగ్రంథు ఎలుపురింగు కలిపిన పసుపురంగు తిరిగెను అ కన్ను లంతకంటకుఁ దెదక ప్రాచుర్యము పుత్రులవరఁ గనిపించెను.

అరిని పెనవి లేరియొలుపు మానలేదు. కాని దానిమీద నెలని బొట్టునలఁ జెన్నిదిన్నీ మార్పులు కలిగెను.

అరిని చుబుక ముగ పచ్చరంగుగా మారెను చివర మ గ్ధగా నన్న భాగము గట్టిపడి దిమ్మకి పైచె.

వాని మీసములు వారింజరంగు ప్రబలింపుకొనెను. చిట్టచివరకు నల్లగా నే యుండెను.

ఈ మార్పు లోకము గ్రహించెను. దినదిన మరుడు మునుపటి కన్న యందగాఁ డగుచుండె నని లోకము గ్రహించినది అతఁడు లోకాతిశయాను పౌండర్యకుంఠుఁ డని నిస్సంగతముగాఁ జేరినది. లోకమునందెల్ల జనులను నరిని వంకఁ జూచుట, యరినిని పొగడుట, జన్మచరితారము చేసికొనుట యనిపించినది. కాని యెవ్వరు నట్లు చేయలేదు.

కొలము గడచినది. కుర్వాధిదేవత పరమరాక్షసి అమె యొద్దలినిండి నెత్తువలేదు విష మున్నది. కొంతకాల మామె నుండు చేసినచోఁ బురుషులు చనిపోయెను. అమె యొకరిలోని మనుజుల యొకళ్లలోనికిఁ బ్రవహించి, వారు క్రమముగా నశించిపోయెను.

దయానందకు సాంద్ర్య మంతయు ననలే దేవతాసాంద్ర్యము. ఈదేవతాసాంద్ర్యముచేత నతని శరీరశక్తికే కాక యతని శరీరము లోని రక్తదినదినపు హృదయస్థిచరమునుహృదయ, ప్రేక్షకులూడ, మాంసమునూడ నొకొకొక నిర్వర్త్యమును నడపాదించుకొన్నది. అనిర్వర్త్యము పెరిగినకొలది నతనిలోని మానవత్వము క్షీణించుకొన్నెను.

అనాటి యతని మానవ మొక విచిత్రస్థితి పొందినది. ఆమానవము నంటియున్న యెదిరియములు చిత్రముగా మారెను.

శేత్రములు పసుపుపచ్చదనము పొందినను నతని మాపు లాకు పచ్చగంగు గా నుండెను. ఈశ్వరదేవత తన ముదిర ఘటిల్లెననే నంధి నించెను.

నాసిక యూహారంగుగా నున్నను జట్టచివర నాకుపచ్చ కిమ్మ కట్టెను.

చెవులు నీటిపై నీలవలె నీలపుగంగుగా మారినను నొక విధ మైన యాకుపచ్చని రంగు వానియంతట నాడరించి యుండెను.

అతని నాలుక యాకుపచ్చని రంగు పొందెను. అతడు సామాన్యముగ నోగు తెలుపడు. ఈశ్వరదేవతారాసంగమచేత నిర్వర్త్య యతని పెదవి ముద్దాడి నోటిలో నోగు జెట్టి తన దంతములచేత నతని జహ్వగ్రమును గొట్టి యతడు కొలచెను బాగవదగా నొచ్చుకొని యిహలి నాలుక చాపించి చూచెను. అతని ప్రాణములూఁ దాను సిగరపడినందుకు మిక్కిలి సంతోషించెను.

అతని శరీర మంతయు నాకుపచ్చని రంగు తీరిగెను.

3

ఒక నాటి ప్రాధుడ దయానందకు ఈర్ష్యతోఁ బోట్లాడెను. "ఏచీ! నీమూలమున నేను జెడిపోసి. మాంసపు లుదనముల గూర మైసి. నీను మానవుడను. మానవలోకమునకు నే నెవ్వరై పోసి. నీ వేగడియ నాయొక్కకే చచ్చిపో యాగడియకన్న బాగుపు గడియ లేదు. నీవు దేవతపు. నీకుఁ గనిపించుచున్న యీశ్వరము నిజమైనది కాదు. నీచీ శరీరమును లీలగా గ్రహించితివి. నీతోఁ గలది ర్జిము చేసి నేను మానినగా నుండుట మానివేసి యొక ప్రాణముగాఁ జియొచ్చెసి. నన్ను నానాన పొచ్చుకొనుట లేదు." అనెను.

ఈర్ష్య యానిక కంఠ నిదానించి చూచెను. తానిన్నా జ్ఞతనితోఁ గాపురము చేసికొను ప్రాణ మైన యతని మానవునికాదును బాధించలేదు. అతని యాత్మ మాన్యు పొందలేదు. అది దుఃఖము.

జీవబాహుళ్యక్షేపియము, మనస్సును దగ నున్నప్పుడుచేత మానవమునకుఁ బ్రాణము పొందని యాత్మలక్షణము మైన యొక తెల్లన ప్రాణమునకే యుండెను.

అతని యధికారపు హస్త తెలిసికొని లేచిపోయెను. అతని లేచిపోయిన సంగతి దయానందకు లోక మననం జరిగి యున్నది. అతనికి లోకముమీద నొక విధ మైన కోపము నచ్చి యున్నది. అతని తనయంటి నున్నంతమాత్రమున దనతోఁ బుట్టిన మానవమునకుఁ గంట తీరనిరంధ్రమునా? యని వాదనకం జూచి

వలయు

లేదు. ఈర్ష్య తాత్కాలికముగ లేచిపోయిన దనియో, యతని యింటిలోఁగనే యున్న దనియో లోకము నలంచి యతనినందం జూడలేదు.

దయానందమునకు మాను నిగెను. అతని సాంద్ర్యము భూలోకమును కలంకారప్రాయ మైనది. తానింటి సాంద్ర్యము కలవారై లోకమునను మే లేచి చేసెను? లోకము గన్న లోకపులించినమాట నిజమే. తాను వారి కల యుపయోగనవరాను? ఇది మేని మీద మహాసుందరి మైయి యొక కాళును మానవజాతిలో స్పష్టించలేను. తన స్పష్టి యిటు వృథా మైపోయెను. ఈదినులలో వరేడు కొంత చివికి యొకనాటి సాయంకాలమున బ్రాణము చల్ల నగుట లోక సరిస్తీరమునకే జేరెను. అందుఁ గూర్చున్నవాడు కూర్చున్నట్లు క్రంగి పోయెను.

4

చాలకాలము గడచెను. అతని శరీరమును మృగములు, పక్షులు, పురువు లేమియును ముట్టలేను. హాహుర్ముయు వలె నది నాంది పోయెను. అతని శరీర మొకచోట, శరీర సోకచోట ఁడెను.

దయానందః — అతని ముఖాయనములనుండియు, నతని శరీరమునుండియు నతని యింద్రియములనుండియుఁ జక్కని పూలమొక్కలు పుట్టెను. అతని పేరులో నెనిమిది యక్కరము లుండెను. ఒక్కొక్క యక్షరమున లోక్కొక్క మొక్కగాఁ జయ్యుచేరి యతని సాంద్ర్యమును లోకముచేత నొప్పించెను. అతని శరీరము పడిన చోట నతని పేరుతోడనే యొక పూమొక్క మొలిచెను. అతని శరీరమునకే నదిహృద నొక జడలై ననగకవలె నున్నది.

అతడు రంగుగల దుమ్ములు గురించినట్లు మొక్క రికరకాల రంగుల బూచును.

ఇహమియా — అతని చెవులు పడినచోట ఇహమియా యను పూలమొక్క మొలచెను. దాని పూవులు నీలిగనులవలె నుండెను. అవి స్థితిఃకృతపూలు కంటివి.

ఎహరిగి — అతని పంచే శ్చయమునను నతని మనస్సును గలసి దాని యానముగా, నతని యార్చ్య మందుగా, నీ పేరుగల చంద్రుని మొక్క పుట్టెను. దాని కాము లేదు అందును. ఇదియే యతని పంచే శ్చయములు, మనస్సును. అతని యుపేక్షిపోయిన గొరుద వలె నున్న యొక్క గా నుండి యాణుకేము నీర్వర్ణచేత నాకుపచ్చమై పశ్చాత్తాపములని గలిగిన తెల్లదనము చాచకడ ప్రాణిలో నుండును.

నెహాయమ — అతని మీనము మొక్క నాకరింపని, చివరి నల్లదనము, నీ పూవు మొక్క పూవులవలె నొసెందెను. ఈ మొక్క జంగారు రంగు పూలు పూచును. దాని పేరును నుచ్చేదనరక్తాలవలె నుండును.

తెవిరోక్ — ఇది యతని చురుకము. ఇది యతని గడ్డమవలె పొట్టి మొక్క. ముద్దపూలు పూచును. ఏటేట నది తొందకగాఁ

బూచునది తలుపుకొని వచ్చిన యతని గడ్డత సాగను దానిలో గనిపించును.

హెలియోట్రోఫ్ :—ఇది యతని నాసిక. పూవు ఊదారంగు. పూవులో వెల్లువారు పసపురంగు కూడఁ గలదు. లోపలి దివ్యులు పచ్చనివి.

అర్చినియూ :—అతని శేరము రీమొక్కగా జన్మించెను. ఈ మొక్క క్రమక్రమముగా మన దేశమునకు గూడ వచ్చి, దీనిని, మనము ప్రొద్దుపొడుపు పూలమొక్క యందుము. అతఁడు బ్రతికియు న్నప్పుడు విత్తము సూర్యునివంకనే చూచుచుండుటచేత దాని పూ రెప్పుడును సూర్యునివంకనే తిరుగుచుండును. అతని లోతుకన్నులను సూరించుటకై మొక్క పొట్టిదిగా మండెను. అతని కన్నులు వోరె పూలు. వారిజరంగు. నల్లగుడ్డివర్ణులను వెలుపు తిరుగుటచేత వాయెలుపు పూవులోన గనిపించుచునే యుండును.

పెపేనేరియా వక్కారియా :—ఇది యతని పెదవి. ఇది ప్రతి యేటఁ జచ్చిపోవును. మరలఁ బుట్టును. ఇది కష్టముచేతఁ జెంచ

వగిన మొక్క. (Hardy Annual) ఈ మొక్క పూవుతలఁగల అతని పెదవిలలోనే తలయెలుపు. ఈవ్యాధిని దంతములు వొక్కగాఁ బుట్టిన సెత్తురుబొట్టుచిన్నిచిన్ని యెట్టుని బొట్టుగా నాపూవు మీద నిప్పుటికిని గన్పించుచునే యుండును. సౌందర్యవతులైన బహుకామినిభోగయోగ్యులగు నది యని కాఁబోలెదని పెదవి నుండి పుట్టిన యీ మొక్కపూవును ప్యారిసునగరములో స్త్రీలు మిక్కిలిగా వాడుదురు. వారికి దీనిపూవులన్నచో మిక్కిలి యిష్టములు.

అతఁడు చనిపోయిన తరువాత లోక మంతయు నతనిని గురించి పొగడెను. ఈవ్యాధివల్లబుద్ధి యైనను నాశ్వలో సత్పురుషుఁడైన యతఁడు లోకమున కి విధముగా నుపకరించెను.

ఇప్పుటికిని దయోగ్యులగు పూవుమొక్క యున్నచోట లోట మారి రెవఁడో పురుషునితో మాట్లాడుచున్నట్లు, వానికేమిదగు నాలుమున్నట్లుహింతు రట.

వర్షాలోచనము

భావరాజు వేంకటకృష్ణరావుగారు బి. ఏ. బి. ఎల్.

ముందుమాపుతో మురిసిపోతూ ఉన్న అంధుడు, ఒకసారి వెనుకకు తిరిగి చూస్తే బాగుండును! కాని వెనుకకు తిరిగి చూడడం అంటే అంధునికీ ఆపదమీద మైన దురభిమానము!

ఇంక అయిదేండ్లనుండి అంధులు సామకాశముగా ఆశ్చర్యకరము సాగిస్తూ ఉన్నారు. ఆ ఉద్యమమునకు ఫలితము ఇంతవఱకు చే కూరలేదు. ఒకటి చిన్న చక్రము ఇంకొకటి పెద్దచక్రము గల ఒండెకి జోడు కుదురని యెద్దను గట్టి త్రోలుటకు గుడ్డివానిని బెట్టినపుడు ఆ ఒండె నడక ఎలాగున సాగుతుందో ఆ విధముగా నడుస్తూ ఉన్నది అంధుల ఉద్యమము. ఎందు కిలాగున నీళ్లు సములుచున్నట్లున్నదో యీ ఉద్యమము అని, విచారణచేసి, కారణం చూపించి దిద్దగల ధీమా యింతవఱకు కనబడలేదు.

జాతీయాభిమానము, పోకట్టి, కలిగిననాడు అంధుడు నిద్రపోతూ ఉన్న కోడెలోనువల కుండినాడు. జాతీయావేశం కలిగినపుడు తన పూర్వస్థితి వ్యభిచారియంగా గోచరించింది. ఒకటిన్నర శతాబ్దములో తన పూర్వస్థితి యేమిదంటే మాదిపోయినదోతలచునని నిర్భయమున పొందినాడు. విజయనగరసామ్రాజ్యవ్యవస్థను తలకొందులై పోయినా, కొంత అధికారమును నామమాపాలతో పెనుగొండలోను, తరువాత చంద్రగిరిలోను, తిరిగి తల యెత్తలేనినారు. కాని, ఆ నాటికి సామ్రాజ్యం పూర్తిగా బలహీనమయిపోయింది. పోనియ్యండి, రంజాపుర, మధురరాజ్యములు జెరిగిన పంటే, ఆ దిక్కుమైన జెలుగు మెలుపున కారుమట్టులనుండి అంతఃకలహములలో అంతరించి పోయింది. అంగ్లేయులు వచ్చి పూర్వోద్ధారణములో వర్తకం సా

గించినపుడు మళ్ళీ యీ ప్రాంతమును విశ్వరూపక్షికి శీలామందిరము చేయగల రని ఆశ పడితే, ఒకనాడు వారు ఆమాంశంగా సర్వస్వం దొంగించుకుని చెన్నపట్నం వెళ్లిపోవడంచేత ఆ ఆశ అడియా అయినది. అంధుని కంఠటితో, పర్వము నాశన మైనది. జన్మధుమి, ఉన్నచోటు, కాదాని అన్నీ విడచిపెట్టుకొని పరరాజ్యంల ప్రవేశించి మొదటినుంచి అంతా పునస్సృష్టి చేయవలసినదని అంధజాతికి అంతటితో, వెన్నెముక విరిగిపోయినది. అంతటికే నేలపై చిందిన పాదరసమువలె అంధజాతి చెడి పూర్తిగా కూలి యినది.

ఇట్టి అపత్తులలో మనిగిన అంధజాతికి మార్గవచ్చినట్లయ్యెను మత్తు నుండి మేలుకొనుటలు అతనిని వంగదేశీయుల జాతీయోదము మేలుకొలుపులు పొడిసినది. అంధుడు కన్నులు విప్పి చూచి అపస్మారమున కూరినాడు. అయితేతమున కన్నులు విప్పి చూచి ప్రాచీనపామువలె సాగి బునకొట్టినాడు. అతని యావేశం సంరంభము యిరుపక్కల ప్రాంతాలవారికి భీతి, ఆశ్చర్యము కలిగించినవి. ఆ తోటలలో ఆ అవేశమును మత్తెక్కించిన భింపజేసినది అంధుల చరిత్ర. అతడెవ్వనిని చదివిన, గిన ఆశ్చర్యకరముతో అవేశంతో జాతీయాభిమానం పూరించి కార్యరంగమునకు తొలిటివరులకితని ఉజ్జితం అంధజాతీయం దుద్భవించిన ముతన ఉత్సాహశక్తి పూర్తిగా తెలుసుకోలేకపోయినాడు. వర్షం కురిసిన పొరలి ప్రవహించే కొండవాగులాగున, అంధుడు

క్రుంగుటాడినాడు. ఏటి ప్రవాహమునకు అనకట్ట కట్టి నీటిని కా
లవలకు, పాదాలకు, మళ్ళకు మర్చిరి పంటలు పండించే పూర్వపు
శక్తి అందునిది అనాడు కలుగలేదు. దానికి కారణము అపసార్వ
ముతో నున్న అంధులలోకి సంపూర్ణమైన అత్తవీకాసమును అప్పుడు
తెలిసిన అంధుల చరిత్ర కలిగించలేదు. సంపూర్ణమైన అత్తవీకా
సమును కలిగించగల అంధులచరిత్ర అంధులచరిత్ర నేటికిని మరి
యొకటి తెలుపలేదు.

అంధులచరిత్ర సమగ్రంగా ఇంతవరకు ఒక్క విద్యాధికుడైన
అంధుడుగా వ్రాయకపోవడం అంధులలో దురదృష్ట మనవలయును.
నిజాంరాష్ట్రంలో ఉన్న అంధులకు కాకతీయరాష్ట్రామాజ్య
చారిత్రము కండ్లు విప్పలేకనీచింది. ఓరుగల్లుదుర్గము, హనుమకొండ
రామప్పదేవాలయాదులు మాచికోన్నప్పుడు అకాకతీయప్రభువుల
నాటి యాంధ్రుల బొన్నతీర్థము దిగ్విమోహనమైన రూపము దాల్చి
నట్లు వారికి పాతకాగ్రారమైంది. చాళుక్యుల చరిత్ర రెడ్డిరాజుల కైఫీ
కము చదివి తెలుసుకొన్నానాడు కొండవీడు, కందుకూరు, రెజవాడ,
రాజమహేంద్రవరము, దాక్షారామము, సింహచలము మొదలయిన
వాటిని చూచినపుడు, పూర్వరాష్ట్రసేవనారలకు ఉత్సాహం పొంది
పొలిపిపోయింది. కాని రాయలసీమచరిత్ర ఎవరికి సరిగా తెలియదు.
అంధులచరిత్రయందు అది యేమీ కనబడదు. అది అంధులలో
యొక్క కార్యాగ్రము. అది విజయగా అంధుడు దుఃఖపడవలసిన
విషయము. అక్కడి అంధులు ఇక్కడి అంధులు ఒక్కరే—
కాదు—కషీణమున కన్యామూరి వలకు వ్యాపించి వలసపోయిన
అంధులు సంకేతము, కృష్ణాగోదావరీమహానదుల ప్రాంతములనుండి
వలసపోయి, విక్రమించి, రెయించి, అక్కడనున్నవారి సంతక
వాకే! అని చరిత్రకారుడు చాటి చెప్పలేకపోయానాడు విజయ
నరగపామాజ్యస్థాపనాచార్యుడు అంధుడు అని గర్వసంరంభమును
గలిగించి, దోహదము చేయగలిగినవాడు లేకపోయానాడు. మీరు
మిక్కిలి కలిగిన యాగర్వసంరంభమునకు అడ్డుతగులుటకు వింతపరి
నితులు తీసుకుమొనరి. అంధులకింత విద్యావగనీధులందు పెండ్లి
పందిళ్ళు కప్పించిన అంధుభోజాడు, అంధులకితాపితామహుని మను
చరిత్రం బంధుకొనువో పురమేగ బంగారుపల్లెకిని తన చేత యెక్కు
పార్వభోజముడు, క్రీస్తువేదవ్రాయమహారాయలు, అంధుల యశస్య
స్మరణికి కారణభూతుడై యవతరించిన మారురామరగండడు,
అంధు డగునా కాదా యను కుక్కంక ఈనాడు కలిగినది. రాయల
సీమవారికి కాలానుటకుడైన అనకాళము లేకపోయినది. బెయ్యెర
హితరాజుడైన ఓకమహాశివని ఓరుగల్లుసీమవారు మానాటి నాడని
లాగుననిపోకూడం లేనిట్లున్నదై, ఈర్వగోరి, రాయలసీమవాటి
అంధుడు ఊరకమాన్డా గ్రుక్కగ్గెముంగినాడు. కాని వారికి
అంధులచరిత్రకారు డొకడయినా, అంధులకితాపితామహుడైన
అంధుని పెద్దన, రామరాజగూడెను. డైన భట్టుయ్యారీ, అయ్యల
రాజు రామభద్రుడు, తెనాలి రామకృష్ణుడు, పింగళి నూరన,
అంధులకంటే మిన్న అంధులచరిత్ర కృష్ణరామకవింధుడు అరా

యలసీమయ
జ్ఞులవాడు? వాక విశేషం మాత్రం న్నుటంగా కనపడు
ఈర్వగ్గెము చిన్నమా చాటి?
లేకపోయిన
వరించుటకావుమంతులుగాదు, ఇప్పుడు, తమ క్రితలేవలెక
దురమోయై కలిగియున్న మహారాష్ట్ర లని సంకల్పించుకున్నవాడు.
లేకపోయిన
శక్తివృద్ధిచెప్పుటకా పూర్తి చెయ్యవలసిందని దేశియ
రఘునాథుడు తలచుకొని అంధులకంటే పేసివారిలో మాడుపా
త్యాగరాజు నదలకొని, అంధురాష్ట్రం విడిచిపోయింటే ఆ ఆరవలు
సంతరివార? నిండ్లనుండి? తెనుగునా రెవరేనా రాని పట్టుకుతెడితే
కారుడు వివిధం చేసారా!
రిల్లగ దేశము యని తమకొన్నిది కోసమేనా పంతులుగా రిప్పుడు యీ
అనిపించలే
దూచి పరిమాణంగానే వుంది.

ఇంతకొకరిని కొన్ని విశ్చరికొద్దోగానా, ఒకటి రెండు ప్రా
కారం జరి
స్పంది. ద్విసంతకమాత్రాన సంతోషించవలసిన దేదా? ”
మ అంధ
మ అంధ
గల అష్ట
రన్న సంగ
సమానగా
అయినే న్న
దిన ధీరు
ఇప్పటి వల్ల
సంపదను
తలకెక్కి తెనుగుటాటి సంఖ్య పెరిగింది; కాని యో
పాలుచా
బుద్ధిపాటపోయింది.
ననుభవించ
నాచుకుంటుంటే వాక పెద్ద మచ్చ.
జాతియ
కుండా అయ్యూ, సంగీతమా, అభినయమా, పాత్రాచరిత్ర
క్రిమలను, చరిత్రా, భాటోరాఫీ, అంధులకితాపితామహుడైన
వారికిని,
నది. అ

నది. అ
గూడ
ఈర్వ
పోయిన
అన్నివి
రాయల
అనూద
సీమవా
మాపు
సీమవా
నిప్పుచ
అంధు
ములు ఆయన
త్రేకల్పొనుమాడామా!
వికల్పభూచడానిక
మునక గాన
గురుభాం విరట్ట
ఉన్న రచించిం

ఇటీవల హిందీప్రచారసప్తాహాదికృత్యవలన దక్షిణభారత హిందీప్రచారవర్ధివాదుల మాతృభాషాదివం అని వొక ప్రకాశనం జరిపారు. అది వా రెండవోనం జరిపాలో అది అప్పుడే దేశీయలకు అర్థం అయింది. ఆ ప్రకృత్యవర్ధివాదుల భారతీయపాదకు లయిన క్రిగన్లు వరపు శుబ్బారామయ్యవంతులుగారిని కూడా వొక వక్తగా నిర్ణయించారు. ఈ గౌరవానికి ముఠి పంతులుగారు హిందీప్రచారాన్ని సమర్థిస్తూ రవి హిందీప్రచారవర్ధివాదుల ఆశించివుంటారు; కాని యిందుకు వ్యతిరేకం జరిగింది శుబ్బారామయ్యవంతులుగారి ఉపన్యాసంలోనుంచి. సలం చాలక కొన్ని భాగాలు మాత్రమే ఇక్కడ ప్రకటిస్తున్నాము.

సంపాదకుడు

నాకు పండ్రిండేళ్లుగా భారతి సంబంధం ఉండినవల్ల తెలుగు వారి రచనలలో పరిచయంబాగావుంది. వాటికి తర్వాత తెలుగులోనే అవకాశం అందునల్ల ఏర్పడింది. హిందీచదువుతున్న మా తెలుగు వారు హిందీలోనుండి చేసిన అనువాదాలూ, తాము సాంకేతిగా వ్రాసిన రచనలూ హిందీసంప్రదాయాలను అవలంబించి ఉండడం స్పష్టంగా కనపడుతుంది. కొంతమంది తెలుగుమాటలు మరచి హిందీమాటలు కలపడంకూడా కద్దు. దీనికి ఎవ్వరైనా నిదర్శనాలు చూపవచ్చు; చూపగలను. కాని అందు కిదికాదు తరుణము. ఇట్లా తెలుగులో తెలుగుదనం సమగ్రినిపోతూ వుండటే తెలుగు వారికి ఏవారం కలగదూ! తెలుగుమాటే ఏల! ఇతరభాషల విషయంలోకూడా అంతే. మాతృభాషలనెరిగి యిదివరకే ఇంగ్లీషు ప్రాబల్యం ప్రతిబింబించినదన్న సంగతి అందరికీ తెలుసు. ఇప్పుడు హిందీ వల్ల రాగానవడిపోతున్నది. అందుకోసమని వారివారి మాతృభాషలకు కాపాడుకోమని చెప్పడం అత్యవసరం అవుతుంది. మాతృభాషలో మంచిప్రవేశం సంపాదించుకొని దాని మాడయ్యాన్ని కనగొన్నవారు ఎందుకోసమునానారే. ఎన్ని అన్యభాషలను నేర్చుకొన్నా తమ మాతృభాషవ్యక్తిత్వాన్ని నిలబెట్టుకోగలరు. ఇది మాతృభాషల విషయం.

ఇంక బాలిశాభావ విషయం మనవిచేస్తాను. భారతదేశవాసులందరూ ఏకబాలివారే. వారు ఎన్ని పాఠశాలవారయినా ఎన్ని భాషలవారయినా సరే, వారిందరికీ భారతదేశ వ్యవహారాలు సగటున చక్కదిగుకోదానికి ఒక సామాన్యభాష అవసరమని అట్టి భాషగా ఉంచుకొని హిందీ అని, అది వ్యవజ్య సంపాదనానికి అవశ్యమయిన ప్రధానసాధనాలలో ఒకటని, మనదేశ నాయకలందరూ ఏనాడో నిర్ణయించారు. వారి నిర్ణయాన్ని, ఆ దేశాన్ని అనుసరించి హిందీ ప్రచారవర్ధి మొలకెత్తి ఆ భాషను వ్యాపింపజేస్తావు. ఇఖలభారతకాళి ఉదయంకోసం ఏర్పరుచుకొన్న ఆ హిందీభాషను, వ్యవహార భాషలకోసం నేర్చుకోవడని తరలూని భారతీయ రక్తం ఇంగ్లీషీవందనకరమూ ఏ భారతీయుడూ చెప్పరానిది. దానివలన, ప్రతిభూ ప్రచారంచాడకూడా అదే

చెబుతున్నాడు. అయితే బాలిశాభావ స్థానమూ, దానికి చూపవలసిన గౌరవమూ లేదు; మాతృభాషస్థానమూ, దానికి చూపవలసిన గౌరవమూ లేదు. మొదటిది మాతృభాష, తరువాతిది బాలిశాభావ. కాని ఇంగ్లీషు చతువురవలనతర్వాత అది తల్లిదండ్రులయిపోయింది. గౌరవము ఆ అన్యభాషమీద కలిగిపోయింది. మాతృభాష అగౌరవాన్ని పొందినదావుంది. ఈమధ్య కడుపుకూటికోసం వచ్చింది. ఇప్పుడిప్పుడు అన్ని భాషలవారూ తమ తక్కువ తెలుసుకొంటున్నారే. దిద్దుకోవడానికి ప్రయత్నాలు పాగుతూవున్నవి: ఇంతలో హిందీవచ్చింది. మరీ మాతృభాషను మరొకవేదకలిగింది. అది పోలీసీవందనమోసమే ఇప్పుడు హిందీ ప్రచారానికి ప్రతిభూలంగా వాదాలు బయలుదేరడం. అయాభాషలవారు ఈహిందీ ప్రచారంలోనం వేలకొలదిగా ధనమునిచ్చినవారేని తమతమ మాతృభాషలకోసమని ఏమాత్రానకాదు. ఎన్నో పరిచక్షులు, సమీక్షులు, సంఘాలు పేరవత్తున్నవి గాని మాతృభాషాదగ్గరను విషయంలో అవి చేసినదనుకూడా పేరుమాత్రంగానే కనపడుతున్నాయి. నాపన్నెండేళ్ల అనుభవాన్నిబట్టి చెప్పకూడదన్నాను, ఈకాలంలో ఉత్పత్తి అవుతున్నావుడే సాహిత్యాన్ని - క్రమభయము మునునానరే, వ్యాసహామయనానరే మాస్తావుంటే అది నానాటికి ధ్రువం అవుతున్నావుడడం స్పష్టంగా నాకు గోచరమవుతు ఉంది. 'హిందీ-తెలుగు' అనే వ్యాసం వ్రాసిన సందిలోనే మా తెలుగునీరిని గురించి 'ద్రష్టాం ధమ' అనుపేర ఒకవ్యాసం వ్రాశాను. ఒక తెలుగుకే కాదు. కన్నదాని, అరవానికూడా వట్టింది యీ గతి ఆ భాషల పరిచయం కూడా కొంత నానందడం మూలాన వాటిల్లాలోనం తెలుసుకోగలిగాను. ఇప్పటికీ నా కన్ను తెరచి పరభాష వ్యాపానాన్ని దూరంగా పెట్టి తమతమ భాషల నవరంబుకోవడమిక్కిలి అవశ్యకమని అయాభాషల వారిని హెచ్చరిస్తూవున్నాను

హిందీప్రచారకులు కొందరు 'మాతృభాష అక్కరలేదు. హిందీచదివితే చాలు అనికూడా ప్రచారము చేస్తున్నా' రని ప్రతిభూవాదులు సకారణంగా నిరూపిస్తూవున్నారు. హిందీ ప్రచారకొల్లాచేయడం అస్వాధ్యం అనకరవుతు. ఇంకో విషయం. హిందీప్రచారవర్ధి వారు ప్రచారం చేయడంలో అర్థంవుంది. తమ బతుకగించుకోవడానిని-సభనాడు హిందీవ్యాప్తికోసం అనవకు ఎట్లయినా ధలం ఒకటే తేడి-ప్రారంభ పాఠశాలలనుండి కాళాలవరకు అన్ని తరగతుల పాఠశాలలలోని హిందీని ఎక్కి వలెనని బాగా ప్రయత్న ప్రచారాలు చేస్తావు. కొన్నింటి ప్రవేశం కలిగింది కూడా-నియత విషయంగా ఆ ప్రవేశం కాని విధికోవిషయంగా మాత్రం అగును. కళాకాలాలలోన అయితే సహింపవచ్చునుగాని ప్రాథమిక మాధ్యమిక ఉన్న కాలంలో హిందీ ప్రవేశము చుప్పడం. నేటి పాఠశాలల భారతీయసంప్రదాయానికి విరుద్ధమయింది. అది వ్యవస్థితే! పనికానిది. అట్లాటి పాఠశాలలలో ఎంతోసామ్య వ్యం

ఎంతోకాలము చదివి ఉన్న కవీంద్రులలో ఉత్తీర్ణులయినవారికి గూడ ఎంతోమాన, ఎంతకుగాని పనికివచ్చేటంత ప్రజలకు లేకపోవడం మనకు అనుభవమిస్తుంది. ఈమాత్రానికొక మనవిలు అనావశ్యకత అయిన అనేక విషయాలను పాఠశాలలో చదవడం అనివార్యమవుతున్నది. చాటికోడం హిందీ ఒకదానిని చాలి క్రొత్తగా నేర్పిస్తోంది. చదవడం అనాలంటే తెలుసుకోవాలి. అనావశ్యకత అయిన విషయాలను చదవడం చేత కృత్రిమి కొయ్యబాధకూడండి పిల్లల మునుపైన మెదడును రాయపారచేయడం అవుతుందికాని దానికి చెతవ్యాన్ని ప్రసాదించి వికసింపజేయడం ఎన్నడూకాదు. ఇట్లా హిందీని చేర్చకలెన్నకోరిక ఉన్నపుడు అనావశ్యకత అయిన చాటికోడం దేనినైనా మున్పించగలిగారా? మన కది సాధ్యమా? అన్యంత్రులకు అది ఎట్లాసాధ్యం అవుతుంది? కాబట్టి యిప్పటి నీతిలో హిందీని పాఠశాలలో ప్రవేశపెట్టడం మిక్కిలి వారసాలు. ఎన్నియేండ్లు ఎన్ని విధాలుగా ప్రచారప్రయత్నాలు చేసివా ఇతర భాషలవారే మెదడును హిందీభాషవారు కావడం. ఎన్నివిధాల పాఠశాలవారు తమతమ భాషలనే ఆయాప్రాంతాలవారు వాడుకోక తప్పదు. కాబట్టి హిందీప్రచారం ఒకపాడుకు అవసరమిదియే జరగవలెను. అప్పుడు దానికి దెబ్బతగలదు. అంతవరకూ ఉపద్రవం తప్పదు దానికి.

నేను తెలుగువాడను; తెలుగుమనగిరించి మాట్లాడుతూవున్నాను. మా తెలుగువారి కీవిషయంలో కొంత నలవాయ్యపడం అవసరం. ఇప్పుడు హిందీవచ్చినవారన్న ఆరున్నర లక్షమందిలో మా తెలుగువారి సంఖ్య తక్కిన భాషలవారి సంఖ్యకంటె చాలామంది, ఇందులోనే కాదు, సత్యాగ్రహుల్లో, క్రైస్తవ పోయినవారల్లో, ఇతరచేతికార్యాల చేసినవారిలో ఈ దక్షిణభారతంలో ఇతరప్రాంతాలవారికంటె మా తెలుగువారి సంఖ్యే అధికము. ఎక్కువ కష్టపడటం పాలయినవారూ వారే. పొంగు ఎక్కువగలవారు మావారు. ముందు తెనుగుచే పృథాకంలేదు మావారికి. ఏ ప్రాంతం వాడయినా సరే 'దూకండి' అని నివృతగుండడాన్ని చూపితేచాలు-వాడు ఎట్లానూ దూకడుకదా, గుడకు దానిదగ్గరకయినా రావక్కరలేను. మావారు కండ్లుమూసుకొని దూకి కానిపోతారు. దేశసేవాధురంధరులని అందరూ పొగడుతూ వుంటే వుట్టిపోతారు. ఏ తెలుగు కేకాన్ని అలుముకొనివచ్చినా ముందు దానిలోపడి కొట్టుకుపోయేవారు మావారు. ఏకైక దేశాన్ని (మింగళాదివా) మొదటికేలకం మావారే. లాభంవుండే కార్యాలలో మావారికి కడవరిలో కడవరే అనెనా సానం ఉండడం కష్టం. ఇదంతా అందరికీ బాగా తెలిసిందే. ఇంత అమామికంగా ప్రవర్తించడం ఎంతో అపామికరమనీ, పొంగు ఎక్కువగా పనికిరాదనీ, కాదు చేయదలం దిన ప్రతి చిన్న కార్యాన్ని అనువు అనువునా చక్కగా పనికింది గుడో పాలన నిర్ణయించి తక్కిగౌరవప్రతివలకు భంగం కలుగకుండా ఆ యోగ్యతదానికి, అన్యోన్యతకి ఏమాత్రమైనా ఉపకరించేటట్లు చేసే చేయవలసిందని మావారిని కొరుతాను. ముఖ్యంగా ఈ హిందీ

నేర్చుకొనేవిషయంలో అన్యదేశవాదుల చాలా బాగ్ కపటి మార్కావను బాగా అన్యాయంచేసి తర్వాత హిందీని వ్యవహారమాత్రానం కలిగిమాత్రంగా హిందీని పనికిలు అక్కరలేదని వా యభిప్రాయంచదునవలసిందని హెచ్చరిస్తాను. ఇంతేకాకుండా మార్కావ వాభిప్రాయం సాధ్యమైతంత ప్రచారాన్ని చేస్తూ విద్యావిహీనులని తమ సోదరాధిపులు విద్యావంతులై, వారును సర్వకార్యములయందును తమను చేదోడువాదోడుగ నుండునట్లు చేసికొందురు గాక యని కొరుతాను.

'గంధర్వ' రత్నపురుషలేహ్యము

రత్నపురుష గొప్ప వనమాలిక

ఇది శుక్లవస్తుము కట్టును. శరీరమునకు కండలు పెంచి బింకము కలిగించును. వీర్యవృద్ధి చేసి జీవిత సౌఖ్యము చేకూర్చును.

రత్నపురుషతో ఇతరమాలికలు అనేకములు చేర్చి రయారు చేయబడిన మధుర మైన లేహ్యము.

నెలకు ఒక పాను, వెల 3-0-0. పోస్టుఖర్చులు 0-ంగ-0.

గంధర్వ ఫార్మసీ-రాజమండ్రి

గర్భచింతామృతము

అపునేతితోగాని చన్నీటితోగాని ఉదయము సాయం త్రము భోజనముచేసిన వెంటనే తుక్కులము చొగిన వంధ్యులగు స్త్రీలు నేవించిన సంతానముగలిగి జీవించును. సంతానము మృతిపొందు స్త్రీలు నేవించిన దీర్ఘాయుష్య ముంతుడగు సంతానము గలుగును. గర్భిణీస్త్రీలుగాని గర్భము ధరించని స్త్రీలుగాని నేవించిన సమస్త మేనాములు, జ్వరములు, పాండురోగములు, ఉష్మాదము, గుండెదడ, సరముల నివృత్తన, మొదలైన సమస్తరోగములు తగ్గి మిక్కిలి బలము కలిగి ఆయుర్యవృద్ధి నిచ్చును. వెల పాను రు. కి-0-0-0.

కైత్యకాశ్రమి, డా॥ చిట్టి మార్కవారాయణమూర్తిగారు, ధి మ క రం, క. గోదావరిజిల్లా.

వనంతకుసుమాకరము

మధుమేనము, అతిమూక్తిము, రాచకురుపులు, శక్రక్షయము, శుక్రవస్త్రము, బలహీనత, చిరకాలపు తెల్లకుసుమ, ముఖవ్యాధులు తీర్చింపుట, కలుగు సకలమూక్తిసాధనాధ్యాయ ప్రసిద్ధిశాస్త్రము, రాశివధము, కలము రు 20-0-0.

సీద్ధమకరధ్వజము

ఇందు బంగారు కలదు. పూచీ యిచ్చెదము.

జగత్ప్రసిద్ధమగు బలవర్ధకావధము. రక్తక్షీణము, వీర్యహీనము, వశుంసకత్వము, క్షయ, క్వాసకాసము, నరముల బలహీనత, కనుమల తోగములు, మొదలగువానికి నివృత్తవధము.

కలము 24-0-0.

60 మాత్రలు రు 10-0-0

ఏకో త్రైవృద్ధి మహాలక్ష్మీ విలాసరసము

చ్యవనప్రాశము

క్షయరోగులకు అమృతోపమానములగుచిచ్చవృద్ధములు

చిరకాలము క్షయవ్యాధిచే నీడింపబడుచు శల్యాకలిష్టముగ ముండువారలకు మారనయోగవహమున ఆరోగ్యమును కలిగించును. క్షయ క్వాసకాసము తీర్చునము కఫముతో కలసి రక్తమువడుట, రక్తహీనత, శరీరకృశత్వము, పౌష్ట్యహర్యవృద్ధి మొదలగువానిని తీరకాలము నుండి కాధిమ మొండిదగులు మొదలగునవి జయించును. శలము, కాంతి శుక్రమును కృద్ధిచేయును.

రెండుబొమ్మలు కలిపినవించవలెను.

నలకు రు 18-12-0.

స్వర్ణక్రవ్యాదరసము

చిరకాలాజీర్ణములకు మంచిది. కడుపుబ్బరము, తొల, గుల్మము, యక్షుత్ పీహ వృద్ధులు మొదలగునవి జయించును. బలవర్ధకము కలదు రు 4-0-0.

చిరునామా:—వేంకటేశ్వర ఆయుర్వేదనిలయము పాడాపేట, చింతలూరు, ఆంధ్రప్రదేశ్, ఈశ్వరదాసరిజిల్లా

ప్రాంచులు:—1. కాకినాడ, 2. రాజమండ్రి, 3. పెద్దాపురం, 4. అనకాపల్లి, 5. విశాఖపట్టణం, 6. ఏలూరు, 7. అమలాపురం, 8. తుని, 9. రామచంద్రపురం.

కొలదిగా ప్రాంతాల్లో చిక్కలు వైద్యవిద్యార్థులకు కూచిపూడి వెంకటేశ్వర్లుగారు.

పుట్టుమచ్చలు

పుట్టుమచ్చల గుణతత్వాలు సహేతుకాలుగా చర్చింపబడ్డాయి యీ పుస్తకంలో. ఈ పుస్తకం చదివి ఇందలి వివిధాంశములను అందరునూ గ్రహించుట మంచిది. ఇందులో విశేషాంశము లెన్నియో గలవు.

వెల రు. 1-0-0 మాత్రమే

కొలదిప్రతులే ఉన్నవి. త్వరితగతినైనా పంపండి.

చేయి

ఇదియొక అద్భుత సామ్యుద్రిక గ్రంథము. సామ్యుద్రికమున సమ్యక్మున్న వారును లేనివారైనకూడా దీనిని చదివి గ్రహించవలసిన అనేకములయిన అంశము లిందు చొందుపరువబడినవి. చదివి లాభమందవలసిన గ్రంథము.

గ్రంథకర్త పూడిపెద్ది వెంకటరావు

వెల రు. 1-0-0 మాత్రమే

హస్తనిర్మాణం

ఇదియొక ఉత్తమమయిన సామ్యుద్రిక గ్రంథము. దీనిలో హస్తనిర్మాణమునగల విశేషములు, వ్రేళ్లు, వ్రేలి కణుపులు, వ్రేలి మడుపులు, గోళ్లు, హస్తమండలములు, వాని అధిష్టానగ్రహములును, వానివాని తత్వములును, గుణములు, ఫలితములు మున్నగునన్నియో ఇందు విపులముగ చెప్పబడినవి. చదివి చూడండి.

వెల రు. 1-0-0 మాత్రమే

ఈ మూడు పుస్తకములను ఒకేసారి తెప్పించు కొనుగోనికి తీపాలాచార్యులేడు.

For Copies Apply to:—

Pudipeddi Venkata Rao,
Palmist & Ocultist
VIZIANAGARAM CITY.
B. N. RY.

ఈ గ్రంథములు రాజమండ్రిలో కలాభివర్ధనివరమత్తులోను వారకును.

న ర స్వ త్రి గ్ం థ మ ం డ లి

కంఠంవారి సత్రమువిధి

రాజమహేంద్రవరము

నవలలు—నవరసభరితములగు నవలలు—ముచ్చటసూర్యు బొమ్మలతో—ముద్దులొలుకు శ్యాలితో బయిం
డుతో—రెండుమానముల కొక్క చక్కని నవల. నడుచు నడుచు చిన్న చిన్న అనే బంధ గ్రంథములు వెలువడుచుం
డును. చందాదారులకు ప్రవేశదునుము రు 0-4-0 చందాదారులు ఒకేసారి రు 7-8-0 ను ముందుగా పంపి
నచో వరుసగా ఆరుపుస్తకములు అందరిజబ్బర్దు పార్శిలుగా పంపుదుము.

ఇంతవరకు వెలువడిన గ్రంథములు

11 ప్రేమనుందరి	1 8 0	25 కుంకుమభరణి	1 8 0	37 అంతఃపురము 1 భా. 1 8 0
12 చోరశిఖామణి	1 8 0	26 బాగిలము	1 8 0	38 అంతఃపురము 2 భా. 1 8 0
13 లక్ష్మీప్రసాదము	1 8 0	27 మొగలాయాదర్పారు		39 అగ్రహారము 1 8 0
14 హత్యారహస్యము	1 8 0	(2 వ భాగము)	1 8 0	40 ఛిన్నహస్తము 1 భా. 1 8 0
15 ఛాస్త (1 భాగము)	1 8 0	28 సన్వతి	1 8 0	41 ఛిన్నహస్తము 2 భా. 1 8 0
16 ఛాస్త (2 వ భాగము)	1 8 0	29 అనందాభాయి	1 8 0	42 కంకణరహస్యము 1 8 0
17 కుముద్వతి	1 8 0	30 హత్యాక్షేపణము	1 8 0	43 నంజీవి 1 భా. 1 8 0
18 చిన్నకొడలు	1 8 0	31 మొగలాయాదర్పారు		44 నంజీవి 2 భా. 1 8 0
19 రహస్యభేదనము	1 8 0	(3 వ భాగము)	1 8 0	45 ప్రజరాణి 1 8 0
20 సింహగడము	1 8 0	32 గంగ	1 8 0	46 హత్యాభ్రమ 1 8 0
21 మణిహారము	1 8 0	33 మొగలాయాదర్పారు		47 శాశిఖండము 1 8 0
22 మొగలాయాదర్పారు		(4 వ భాగము)	1 8 0	48 నేవాశ్రమము 1 భా. 1 8 0
(1 వ భాగము)	1 8 0	34 కొమెనూరు	1 8 0	49 నేవాశ్రమము 2 భా. 1 8 0
23 ఘటనాచక్రము	1 8 0	35 అటీనమణేలా	1 8 0	50 దాసీకన్య 1 8 0
24 రాజమందరి	1 8 0	36 అపరిచిత	1 8 0	

అ ను బ ం థ ము లు

1 మృత్యురంగిణి	0 12 0	9 యమునాబాయి	1 0 0	16 మాధవి 1 0 0
2 అభాగిని	0 12 0	10 శ్యామల	1 0 0	17 లలిత 1 0 0
3 ఛద్మవేషి	0 12 0	11 కాంతంభలు		18 పెండ్లిదండ 1 0 0
4 విదురుని యువ		(చిన్నకథలు)	1 0 0	19 కథావళి 1 0 0
దేశములు	1 0 0	12 కాలనర్సి	1 0 0	20 నాలుగుకథలు 1 0 0
5 కాంచనమాల	1 0 0	13 భారతీ భాసారం	1 0 0	21 నీలిప్రబోధిక 1 0 0
6 నీమంతిని	1 0 0	14 కథాకల్పవల్లి		22 ఆదర్శము 1 భా. 0 12 0
7 సుశీల	1 0 0	(చిన్నకథలు)	1 0 0	23 ఉదయకుడు 0 12 0
8 శశిశేఖ	1 0 0	15 అరక్షణీయ	1 0 0	24 భేతాళకథలు 0 12 0

నాటకములు

1 మార్కండేయ	0 12 0	4 వరమాల	1 0 0	8 చంద్రగుప్త 1 0 0
2 అహల్యాశాప		5 మాజహను	1 0 0	9 దంపతులు 1 0 0
విమోచనము	0 12 0	6 నూర్జహను	1 0 0	10 విజయవిజయం 1 0 0
3 వివాహవతనము	1 0 0	7 దుర్గాదాసు	1 0 0	11 భక్తకుచేల 1 0 0

ఈ గ్రంథములు రాజమండ్రిలో కలాభివర్ధన పరిషత్తులలోను దొరకును.

సరస్వతి పాకెట్ డిక్షనరీ యొక్క ఒక నమూనా పుట :-

GARMENT

312

GATE

Garment-గ. పురుషుల కొడుకీ
పరిధిశ్రమ, బట్ట
Garner-గ. భాగ్యము నిలవ
పోయు కొట్టు; బ. క. నిలవ
పోయు, కూడలేదు
Garnet-గ. కృష్ణరేణుకా
రాయి
Garnish-బ. క. అలంకరించు;
గ. అలంకారము; also గ.
Garnishment
Garret-గ. మిక్కిలి
Garrateer-గ. మిక్కిలి
గవించువాడు
Garrison-గ. కొలలో నుం
డు రక్షణము; బ. క. రక్షణ
సేనను
Garrote (-tte)-గ. కీకరి
చెట్టపట్టి; ఇట్టి పట్టితో
నూడిపెట్టుకొనికొట్టునది
గట్టి; బ. క. కీకరి చెట్ట
గొంతు కీకరి వాడుకను
Garrulous-adj. అధిక ప్ర
సంగించు
Garter-గ. మేకొడు దిశా
రకుండు నుంచెడు వాదా;
బ. క. ఇట్టి వాదాతోకట్టు
Gas-గ. వాయువు; కట్టియున్న
దాటుమాటలు, గొప్పలు;
బ. క. వాయువునకునున్న;
విషవాయువున వదిలిచెట్ట;

బ. క. కట్టియున్న లేక దాటు
ల చెట్టు
Gaselier-గ. పలుకెట్టు
కొమ్మలగల (వేలాడునట్టి
దీపము
Gaseous-adj. వాయురూప
మన నున్న
Gash-బ. క. లోతుగ కొయ్య;
గ. లోతుగ తెగిన పొడవైన
గాయము
Gas-light-గ. వాయు నవ
యనున వెలిగెడు కాంతిగల
దీపము
Gasp-బ. క. డి. బి. డి. పి. రి
క్రియుటకు వారు తెలుసు;
గ. ఎత్తొక్కు
Gasping-adj. ఎ. క. లో లో
చున్న; గ. ఎత్తొక్కిరి
Gassy-adj. వాయు పూర్
మన; వాయువునంటి
Gastric-adj. కడుపు నుం.
మన; Gastric juice కీర్
ద్రము; జీర్ణద్రము
Gastrology-గ. పాశ్చా
త్రము, hence Gastrolo
gist & Gastrologer గ.
Gastronomy-గ. ది. మ. లో
గెలిగించుకాత్రము; తిండి
కోతులనము
Gate-గ. బహిర్ద్వారము;

సరస్వతి ఇంగ్లీషు-తెలుగు పాకెట్ డిక్షనరీ
సమూహము-608 పేజీలు
సమూహము 17000

ఇంగ్లీషు పదములకు సులభమగు
తెలుగు అర్థములు-తొలకాల్లిక
లకు మిక్కిలి యుపయోగము.
చక్కని క్యాలిగ్రాఫీ.
మొదటి 18 రు 1-8-0

**Saraswathi English-Telugu
POCKET DICTIONARY.**

సరస్వతి పబ్లికేషన్స్, రాజమండ్రి.

వస్తుగుణ ప్రకాశిక

అచ్చులొనున్నది!

సరస్వతి పబ్లికేషన్స్ ప్రచురణము, రాజమండ్రి.
మంచి గ్రంథాగ్రాహకము! పొగపైస క్యాలిగ్రాఫీ వైపు!! పుస్తకములో వస్తుగుణ ప్రకాశముగల పేజీలు 1000
పైగా నుండును. మొదటి 18 రు 5-0-0

ఇది నమ్రద్రవ్యగుణములను అనంతగముగ తెలియజేయు అపూర్వగ్రంథ రాజము. ఆంధ్రవైద్యలోకమునకు, వైద్య
తరులకును మిక్కిలి యుపయోగకర మగుపటలు (బ్రహ్మశ్రీ ఆయుర్వేదభాషణ భిషగ్వర పండిత వీటూరి వాసుదేవ
శాస్త్రి, పి. యం. పి. సి. గారిచే వ్రాయబడినది. ఇందు నందిగ్రహవ్యములన్నియు నిర్ధారణచేయబడి ప్రచురింపబడినవి.
మానవశరీరభిషగ్రంథములు చేర్చబడినవి. వస్తువులదలి రసవిద్యవిశాఖ ప్రథమములను గుణములను విడదీసి వస్తు
పాఠ్యాధ్యయము నిరూపించబడినది.

చిత్రమూలము:—చిత్రీక - అగ్ని - Plum-
bago zeylanica. ఎట్టని చిత్రమూలము—
Plumbago R oea.

ఇది రహారవి 2 గజముల
వృక్షావళు యెత్తువరకును జెలుగును. ఇది
తూపజాతిలోనిది. దీని కాండ
ము పావుగా నుండును. ఆకులు చిన్నతమలపాకు
లను బోలి యుండును. వానికంటె కొంచెము గుం
డ్రముగా నుండును. ఆకులు విడివిడిగా నుండును.
దీని కుత్తజీవువంటి వెన్నులు బయలుదేరును.
నక్కిరికాయలవలె నవి బట్టలకు పట్టుకొనును. వేరు
పొడవుగను చిదుగగొట్టిన పసుపురంగులగు యుం
డును. దీనిలో ఎరువు, తెలుపు, పసుపుపచ్చరంగుల
భేదముతో మూడు జాతులు కలవు. పూవుల రం
గులబట్టియు, కాండముయొక్క స్వర్ణరంగు రంగును
బట్టియు జాతిని నిర్ణయించుకొనవలయును. దీని
యితరాంగములకంటె వేరునకే ప్రాత్యగ్యముకలదు.

దీనివేరు మిక్కిలి కారపురుచి
గుణములు కలది. వేడిచేయు స్వభావము

గలది. విపాకమునగూడ కార
పురుచిగనే యుండును. వాతకఫములను పోగొట్టును.
వాతోదరమును, గ్రహణీరోగమును, మూలశంక
లను నిర్మూలించును. పాండరోగమును, క్షయయును
పారించును. క్రిములను, దురదలను పోగొట్టును.
ఎర్రచిత్రమూలమునకును, నల్లచిత్రమూలమున
కున్న యించుమించుగ నివియే గుణములుకాని
కొన్ని విశేషగుణములుకూడ కలవు. ఈ రెండును
గూడి రసమును బంధించును. లోహస్వర్ణకరణము
నందుగూడ వాడుదురు. నల్లచిత్రమూలమునకు
వేండుకలను నల్లవరును గుణముకలదు. పాలలో
వేరు వేసిన పాలు నల్లబడుననికూడ చెప్పుదురు.
మొత్తమున నీ రెండును అమూల్యగ్రవ్యములు.

ఉబ్బులకు:—చిత్రమూలపు
ప్రయోగములు ఆకులు తిరిగి కూరగా
నుండిపెట్టిన ఉబ్బులు తిగు
ను. (చంగనేన, శోధ. చి.)

గ్రహణీక:—చిత్రమూలము పెద్దములకలయొక్క
తొరమును వారమురోజులు ప్రసవవేసిన పిమ్మట
దానిని దీసి దానికి రెండు రోజుల పునశ్చిత్రీకరింప

వాని ఘృతపాకముగా కాచి నేపించిన జ్వరదీ
ప్తినిగలిగించి గ్రహణీరోగమును నివారించును.

మేదోరోగమునకు:—చిత్రమూలముయొక్క వేరు
చూర్ణము తేనెతో నేపించును హిశభోజముడై
యున్న మేదోరోగములు పారించును. (చంగ
నేన, మేదోధికారమున)

జ్వరకాలునకు:—చిత్రమూలపు వేరు ముద్దగాని,
చేపదారుగాని లేక రెండును గాని పైన లేప
నముజేసిన గుణకారిగా నుండును.

రసాయనార్థం:—నలుపు యెరుపురంగులు గల
చిత్రమూలములలో దేనిని గాని వేసితీసి నీడను
యెండించి చూర్ణమును తేనె ఆచూర్ణమును
వేతితోగాని లేక నెయ్యి చేసి కలిపిగాని లేక
పాలతోగాని అలయును తేలిచో నీళ్లతోగాని
యొక మానమురోజులు నేపించి హితాన్నాశము
దగుచో రోగములు లేకండ నిస్సంశయముగా
నూరు వంపశ్చిరములు జేవించును. మంచిమా
నతో తీసుకొనిన దుస్తకమైన వాతములను
గూడ పారించును. గోమూత్రముతో నేపించిన
అపాస్త్య కష్టరోగములును, బొల్లియు నివారణ
మగును. మజ్జికతో త్రాగిన మూలశంఖలు
మొదలగు గుడరోగము లన్నియు పారించును.
(వాగ్భటము శిరీ. అ. ఉ. స్థానము)

మూలశంఖలకు:—చిత్రమూలమును, శోణియు
కలిపి నీడుచువ్యముతో పానము జేసిన మూల
శంఖలు పారించును. (చంగము)

కఫకానలకు:—చిత్రమూలపువేరును, తెల్లబాడిక
వేరును బెరమలును మాత్రమే గ్రహించి నీళ్లతో
నూరి రసముతీసి హింపించి దానితో తేనె కలిపి
యిచ్చిన దారుణములైన కఫకానలు శమిం
చును. చిత్రమూలపువేరు వంటికి తాకిన నివృ
వలె పుండగును. చిరుగని ప్రాములను గా
గ్రంధులనుగాని పుండగుటకై చిత్రమూలమును
పైన రాయుదురు. చిత్రమూలముగొట్టితీ
లకు వాడకూడదు. గంధార్ధమును గలిగిం
చును. పైన లేపనము చేసిన వక్రము
గాని వ్రగములకై జమించును, వక్రవ్రగ
ములు చిగురును.

అమృతాంజనము

అన్ని నొప్పులను

బాధలను కుదుర్చునని

తమకు తెలియును

అయిన తెలియవలసిన దేది !

మం.

ఇది సమస్త వైద్యగోళములను
తరలకును మిక్కిలి యుపయోగము.
కాస్త్రీ, ప. యం. పి. సి. గారిచే వ్రాసిన
మూలకంబోధనాద్రవ్యములు చేర్చబడినవి.
ప్రతిభాగ్యము విహింపబడినది.

నేడు దేశమంతటను కుక్కగొడుగుల
వలె తలలెత్తిన నకలు మండుల చూచి
మోనపోకుండుటయే !

బజారులలో కొనుటకు పూర్వము
మాత్రేడు మార్కు గుర్తులన్నిటిని జాగ్రత్త
గా పరిశీలించుడు.

గంధర్వకళ

రక్తపుష్టి, వీర్యవృద్ధి, నరములకు బిగి కలిగించు తియ్యని లేహ్యము

అనేకులకు మజిల మగతనము కలిగించి మెప్పుపొందినది

గంధర్వకళ—యౌవనము సంఘటించును. శుక్లస్వప్నము కట్టును. పుంస్త్రము పెంపుచేయును. కామోదేకము కలిగించును. సంభోగకృతి హెచ్చుచేయును. మనోల్లాసము కూర్చును. ఆనందము కలిగించును: ప్రమేహములను జయించును.

కీళ్ళనొప్పులు, దురదలు, తిమ్మరలు, పోనాడుటలో గంధర్వకళ వ్రత్యేకకృతికలది. నవామేహములమీద ఇది చేయు పని అనాధారమైనది. దీనిని ఎప్పుడును నేవించుచుండెనచో మునలితనము కనబడదు. ఏ వ్యాధులును చేరవు. ఇది బాలెంతరాండ్రకును చాల మేలుచేయును, వారి శరీరములకు పూర్వపుబిగి కలిగించును.

పాను రు 3—0—0

మలయచందనము

సెగరోగమునకు పేరుపొందిన ఔషధము

పోటీలలో నగ్గినది. నకళ్ళను చూచి మోసపోకుడు!

ఈ క్రూరవ్యాధివలన బాధపడుచున్న మా మలయచందనము నాలుగువందల యేండ్లనుండి గురువరంపరగా వాడబడుచున్నది. ఇది సంస్థానములయందును రాజకుటుంబములయందును వాడుటకు కనిపెట్టబడినది. కావుననే పథ్యము లేదు. పిచికారీతో పనిలేదు. సెగరోగము తగిలినట్లు, మందు పుచ్చుకొనుచున్నట్లు యెవరి తెలియగూడదంటే మా మలయచందన మొక్కతో అందుకు తగినది. నకళ్లు బయలుదేరుచున్నవి. పరిశీలించుకొండ ఏ యౌషధమును పుచ్చుకోవద్దు. గంధర్వఘోరసీవారి మలయచందనమే కావలె నని కోరుడు. అనేక వైద్యులు పాంతమందులను విడిచి దీనిని వాడి విజయము, బహుమతులు పొందుచున్నారు. మూడుపూటలలో గుణవిచ్చును. ఎరువు, తెలుపు, వచ్చుసెగలకు ఇది రామబాణము. రస విష గంధకములు చేరని మూలికాయోగము. ఇక్కడను అక్కడకు పరుగెత్తక నేడే మాకు వ్రాయుడు.

డబ్బీ ౨-౪-౦ దీని కనుపానము చందనతైలము ఔన్ను 3-౦-౦ రెండును ఖర్చులతో ౬-౦-౦

నాగరఖండము

అక్షిరములకు శూలలకు, పరిణామశూలకు చాల మంచిది. ఆకలిలేకపోవుట, కడుపుడిబ్బరము, నొప్పి, నోట నీర్జారుట కడుపులో మంట, పొత్తికడుపులో పోటు, కండ్లమంట, ఓకిరింక, వాంతులు, పులితేనువులు, భస్మిక, అసిది—వీటిని త్వరగా తగ్గించును. విడువకుండ ఒక్కపాను నేనిందినచో ఎట్టి గురువదార్థమైనను మలభముగా జీర్ణమై, మరల ఆకలి కరకరలాడును. రక్తపుష్టి కలిగించును.

పాను రు 3-౦-౦.

గంధర్వఘోరస్తీ—ఇన్ని నోపేట, రాజమండ్రి

ఆధునికాంధ్రవాఙ్మయము

మానవజీవితముల గ్రంథాలన్ని యొక్కను, దాహియను లెక్కనకులను సుకౌలు వి.సి.గా వంపము, పోషకులు కొనువారే ధరించారి

శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారిది	శ్రీపాద కామేశ్వరరావుగారిది	పులతీల గ్రంథమాలవారిది
నీరపూజ-చరిత్ర	౦ ౧౨ చంద్రనాథ	నాలుకము ౧ ౪ నేయి సుకౌలునడి కావనము ౨ ౦
రమ్యపద్యము-డి.కె.కృష్ణమణి	౧ ౦ భారతరమణి	డి.టో ౧ ౦ మనీకౌలునరావు, పాంసీకనల ౦ ౧౦
శృంగారవాటిక-డి.కె.కృష్ణమణి	౦ ౧౨ రాజాచరాచరిణి	డి.టో ౧ ౪ ఓగవల్లి వేంకటేశ్వరరావుగారిది
మిథునానందము-చారిత్రికనవల	౧ ౦ శివాశీలము	డి.టో ౧ ౪ ఇంగ్లీషులెనునపారిభాషికములము ౨ ౮
అనాధబాలిక-పాంసీకనల	౦ ౧౨ లీలానరీసుభావనలు	డి.టో ౧ ౦ అధినివేశస్వరాజ్యం (పాదావళి) ౦ ౮
వారకౌతి-నాలుకము	౦ ౧౨ విలసత్తుంగళ	డి.టో ౧ ౦ సమాకారననునిలయోద్యమము ౧ ౦
విజయగరరాజుల కథలు	౦ ౨ శ్రీమాధవాచార్యవిద్యారణ్య	౧ ౦ భారతదేశసిరిగతులు ౦ ౨
చిత్తూరురాజులకథలు	౦ ౩ చిత్తమర్త్య	డి.టో ౧ ౦ బనవరాజు అప్పారావుగారిది
డిల్లీచక్రవర్తులకథలు	౦ ౩ ఒక పెన్సన్	డి.టో ౧ ౦ గీతములు ౦ ౮
గోల్కొండనవాలులకథలు	౦ ౨ తునర్వివాహము	డి.టో ౧ ౦ విజ్ఞానచంద్రికామండలివారిది
శృంగార-విమర్శగ్రంథము	౦ ౧౨ శివనకాశీ	డి.టో ౧ ౦ లక్ష్మీనారాయణవాహినీ గాగము ౨ ౦
డా. చిలుకూరి నారాయణరావుగారిది	సంభాషనీర్మాణము	డి.టో ౧ ౦ కృత్తికాస్త్రము ౨ ౪
జగ్గనీదేశపు విద్యావిధానము	౧ ౦ కళాపాపాద	డి.టో ౧ ౦ పాతాళభైరవి ౧ ౪
ప్రాచీన విద్యావీధులు	౧ ౪ సాహిత్యవిమానంపవనగ్రంథము	౧ ౮ రాణమాయుడం ౧ ౪
అంబికేశ్వర-డి.కె.కృష్ణమణి-నాలుకము	౧ ౪ నాలుక విమర్శ	డి.టో ౨ ౦ రాణమాయుడం ౧ ౪
సంగ్రహ-శిల్పకళలు	౧ ౦ కొరిలడు	ప్రమాదము ౦ ౪ చరిత్ర ౨ వ భాగము ౧ ౧౦
అశ్వశాస్త్ర-అప్ప-౨ నాలుకము	౦ ౧౨ పిన్సింగ్లు	డి.టో ౦ ౪ అమెరికానము క్రాంతిలు ౧ ౮
అశ్వశాస్త్ర-విమర్శకావనములు	౨ ౦ జగన్నాథమాహాత్మ్యము-ప్రబంధము	౦ ౧౨ అల్లాహాకృష్ణుడు ౧ ౧౪
ఉమార్ ఖయ్యమ్-రాయ్	౦ ౮ బరంపురం కళాప్రచారక సమితివారిది	౨ ౦ దక్షిణాఫ్రికా ౨ ౦
ఉపనిషదులు	౦ ౧౨ రాయబారము-మొదటిసంపుటము	౧ ౦ హిందూమహాయుగము ౧ ౪
చింతా దీక్షితులుగారిది	జయంకపురం జమీందారుగారిది	హిందవచక్రవర్తుల శివములు ౦ ౪
శబరి-కొరినాలుకము	౧ ౦ భారతదేశపురస్కరము	౦ ౧ కురుక్షేత్ర-ప్రకాశామికము ౧ ౦
ఏకాదశ-౧౧ చిన్నకథలు	౦ ౧౨ మల్లంపల్లి సోమేశ్వరశర్మగారిది	మారేపల్లి రామచంద్రశాస్త్రిగారిది
పరిణామ-వాదము-రిన్నీదర్శనములు	౦ ౧౨ అమరావతీనూపము	౦ ౧౨ విల్లీయం ౦ ౮
గుడిపాటి వేంకటాచలంగారిది	అమరావతీనూపము	౦ ౧౨ హరిజాతాపవరణం ౦ ౮
మాకర్మమూలాకారిది	౦ ౧౨ విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారిది	౧ ౦ కథారత్నాకరం ౦ ౧౦
విద్యలక్షణ	౦ ౮ వేనరాజు	౧ ౦ సీరము సుభద్రయాంబుగారిది
నోరి సరిశింపాశాస్త్రిగారిది	అనార్కలీ	౧ ౦ మునువిజయము ౦ ౮
గీతమాలిక	౦ ౧౨ కిన్నెరసానిపాటలు	౧ ౦ పురాణం సూరిశాస్త్రిగారిది
సోమనాథ విజయము	౦ ౧౨ ఆంధ్రప్రదేశ్	౧ ౦ నాట్యకృతము ౧ ౦
భాగవతావతరణము	౦ ౧౨ ఏకవీర	౧ ౦ నాట్యశాస్త్రము ౧ ౦
జనమంచి వేంకటరామయ్యగారిది	మండపాక పార్వతీశ్వరశాస్త్రిగారిది	౧ ౦ విమర్శపారిజాతము ౧ ౦
నవమనూంజలి-ఖండకౌశ్యసంపుటి	౧ ౪ పాలకల్లి	౦ ౮ ఆంధ్రనాటకసంగ్రహము ౦ ౪
మాతలమాధవము-నాలుకము	౦ ౧౨ తేనెపట్టు	౦ ౮
రాజేశ్వరవిద్యసాలధంజిక	ఉదయకుడు	౦ ౧౨
నాలుకము	౦ ౪ విలపి	౦ ౮

కలయవారు : కల్యాణిదర్శి పరివర్త. కలయగి వారి యింట, ఇప్పినుపేట రాజమండ్రి అని రాసికోవాలి.

రాజమహేంద్రవారిది : శ్రీ అద్వైతి లక్ష్మీనారాయణాదుగారి సరస్వతి పరివర్త ప్రెస్ సంస్థా ముద్రిక

శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారిదే ప్రకటింపబడినది. ౧౯౦౫-౧౯౩౫

విన్నపము.

~~విజయ~~

శ్రీమహా,

ఈ సంచికతో తమ చందా ముగిసినది. తమ సాయం
(ప్రబుధాంధ్ర) నిశ్చింతగా వాళ సంవత్సరం గడిపింది.
వాళ సంవత్సరం చందా యిచ్చి పత్రికను పోషించ
తున్నాను.

ధాన్యం ఆశీస్సు,
రాజమండ్రి.

}

ఇట్లు,
శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యకాశ్రీ.

శ్రీ కృష్ణాపేర్, రాజమండ్రి.

